

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 134

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

22 mai 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 134/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 113, 1.5.2010	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 134/02	Cauzele conexe C-236/08-C-238/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Google France, Google, Inc./Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08) [Mărci — Internet — Motor de căutare — Publicitate efectuată pornind de la cuvinte cheie („keyword advertising”) — Afișarea, pornind de la cuvinte cheie care corespund unor mărci, de linkuri spre sit-uri ale concurenților titularilor mărcilor respective sau spre site-uri pe care sunt propuse produse de imitație — Directiva 89/104/CEE — Articolul 5 — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 9 — Răspunderea operatorului motorului de căutare — Directiva 2000/31/CE („Directiva privind comerțul electronic”)]	2
---------------	---	---

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 134/03	Cauza C-278/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpenschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH [Mărci — Internet — Publicitate plecând de la cuvinte cheie („keyword advertising”) — Afișarea, plecând de la cuvinte cheie identice sau similare unor mărci, a unor linkuri către site-uri ale unor concurenți ai titularilor mărcilor respective — Directiva 89/104/CEE — Articolul 5 alineatul (1)]	3
2010/C 134/04	Cauzele conexe C-317/08, C-318/08, C-319/08 și C-320/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Giudice di Pace di Ischia — Italia) — Rosalba Alassini (C-317/08) și Filomena Califano/Wind SpA (C-318/08) și Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA (C-319/08) și Multiservice Srl/Telecom Italia SpA (C-320/08) (Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Principiul protecției jurisdicționale efective — Rețele și servicii electronice de comunicații — Directiva 2002/22/CE — Serviciu universal — Litigii între utilizatorii finali și furnizori — Încercare obligatorie de conciliere extrajudiciară)	3
2010/C 134/05	Cauza C-325/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC (Articolul 39 CE — Libera circulație a lucrătorilor — Restricție — Jucători de fotbal profesioniști — Obligația de a semna primul contract de jucător profesionist cu clubul formator — Obligarea jucătorului la plata de daune interese ca urmare a încălcării acestei obligații — Justificare — Obiectiv care constă în încurajarea recrutării și a formării tinerilor jucători)	4
2010/C 134/06	Cauza C-392/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/82/CE — Controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase — Articolul 11 alineatul (1) litera (c) — Obligația de elaborare a planurilor de urgență externe — Termen]	5
2010/C 134/07	Cauza C-414/08 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 25 martie 2010 — Sviluppo Italia Basilicata SpA/Comisia Europeană [Recurs — Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) — Reducerea contribuției financiare — Subvenție generală pentru realizarea unor măsuri de susținere în favoarea întreprinderilor mici și mijlocii — Dată limită pentru realizarea investițiilor — Puterea de apreciere a Comisiei]	5
2010/C 134/08	Cauza C-419/08 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 martie 2010 — Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană [Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 2320/97 de instituire a unor taxe antidumping la importul anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură — Răspundere extracontractuală — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate]	6
2010/C 134/09	Cauza C-440/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — F. Gielen/Staatssecretaris van Financiën (Fiscalitate directă — Articolul 43 CE — Contribuabil nerezident — Întreprinzător — Drept de deducere în favoarea lucrătorilor independenți — Criteriu orar — Discriminare între contribuabilii rezidenți și nerezidenți — Opțiune de asimilare)	6

2010/C 134/10	Cauza C-451/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Helmut Müller GmbH/Bundesanstalt für Immobilienaufgaben (Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări — Contracte de achiziții publice de lucrări — Noțiune — Vânzarea de către un organism public a unui teren pe care cumpărătorul are în vedere execuția ulterioară a unor lucrări — Lucrări care răspund unor obiective de dezvoltare urbanistică definite de o autoritate locală) 7	7
2010/C 134/11	Cauza C-3/09: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Erotic Center BVBA/Belgische Staat [A șasea directivă TVA — Articolul 12 alineatul (3) litera (a) — Anexa H — Cota redusă de TVA — Noțiunea „drept de intrare la un cinematograful” — Cabină individuală pentru vizionarea unor filme la cerere] 7	7
2010/C 134/12	Cauza C-79/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 25 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxa pe valoare adăugată — Directiva 2006/112/CE — Artiiolele 13 și 132 — Organisme de drept public — Calitate de autorități publice — Activități — Nesupunere la plata impozitului — Scutiri — Sectoarele sănătății, învățământului și sectorul socio-cultural — „Euroregiuni” — Promovarea mobilității profesionale — Punere la dispoziție de personal — Sarcina probei) 8	8
2010/C 134/13	Cauza C-218/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Brussel — Belgia) — SGS Belgium NV, Firms Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firms Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau [Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Restituiri la export — Articolul 5 alineatul (3) — Condiții de acordare — Excepție — Noțiunea „forță majoră” — Produse dispărute în tranzit] 8	8
2010/C 134/14	Cauza C-55/08: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Portugalia) — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa/Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin Intrnational Ltd, fostă Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment (Trimitere preliminară — Inadmisibilitate) 9	9
2010/C 134/15	Cauza C-432/08 P: Ordonanța Curții din 9 decembrie 2009 — Luigi Marcuccio/Comisia (Recurs — Funcționari — Asigurări sociale — Suportarea cheltuielilor medicale — Respingere implicită a cererii având ca obiect rambursarea integrală a cheltuielilor medicale suportate de reclamant — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefundat) 9	9
2010/C 134/16	Cauzele conexe C-478/08 și C-479/08: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 9 martie 2010 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Italia) — Buzzi Unicem SpA și alții [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Principiul „poluatorul plătește” — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Aplicabilitate ratione temporis — Poluare anterioară datei prevăzute pentru transpunerea directivei menționate și care continuă după această dată — Reglementare națională care impută costurile de reparare a daunelor legate de această poluare mai multor întreprinderi — Cerința unei erori sau a unei neglijențe — Cerința unei legături de cauzalitate — Măsuri de reparare — Obligația de consultare a întreprinderilor în cauză — Anexa II la directiva menționată] 10	10

2010/C 134/17	Cauza C-23/09 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 22 ianuarie 2010 — ecoblue AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marca anterioară BLUE — Semnul verbal „Ecoblue” — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor]	11
2010/C 134/18	Cauza C-24/09: Ordonanța Curții (Camera a patra) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directivă 85/337/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 96/61 — Prevenirea și controlul integrat al poluării — Participarea publicului la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul — Dreptul de a formula o cale de atac împotriva deciziilor de autorizare de proiecte care pot avea efecte importante asupra mediului]	12
2010/C 134/19	Cauza C-43/09 P: Ordonanța Curții din 22 ianuarie 2010 — Republica Elenă/Comisia Europeană (Recurs — Decizia Comisiei privind reducerea contribuției financiare acordate inițial de Fondul de coeziune proiectului noului aeroport internațional al Atenei la Sparta — Acțiune în anulare — Principiile neretroactivității, securității juridice și proporționalității — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	13
2010/C 134/20	Cauza C-68/09 P: Ordonanța Curții din 29 ianuarie 2010 — Georgios Karatzoglou/Agentia Europeană pentru Reconstrucție (AER), Comisia Comunităților Europene, succesoare în drepturi a AER (Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Funcție publică — Contractul de agent temporar pe durată nedeterminată — Reziliere)	13
2010/C 134/21	Cauza C-150/09 P: Ordonanța Curții din 21 ianuarie 2010 — Iride SpA, Iride Energia SpA/Comisia Europeană [Recurs — Ajutoare de stat — Ajutor declarat compatibil cu piața comună cu condiția ca beneficiarul să ramburseze un ajutor anterior declarat ilegal — Compatibilitate cu articolul 87 alineatul (1) CE — Erori de drept — Denaturarea argumentației recurențelor — Nemotivare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]	14
2010/C 134/22	Cauza C-408/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Município de Barcelos (Portugalia) la 23 octombrie 2009 — Município de Barcelos/Portugalia	14
2010/C 134/23	Cauza C-509/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 decembrie 2009 — eDate Advertising GmbH/X	14
2010/C 134/24	Cauza C-20/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Trani (Italia) la 13 ianuarie 2010 — Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA	15
2010/C 134/25	Cauza C-76/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 9 februarie 2010 — POHOTOVOSTĚ s.r.o./Iveta Korčková	16

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 134/26	Cauza C-85/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 12 februarie 2010 — Telefónica Móviles España S.A./Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)	17
2010/C 134/27	Cauza C-93/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 februarie 2010 — Finanzamt Essen-NordOst/GFKL Financial Services AG	18
2010/C 134/28	Cauza C-101/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austria) la 23 februarie 2010 — Gentcho Pavlov și Gregor Famira/ Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien	18
2010/C 134/29	Cauza C-104/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Ireland la 24 februarie 2010 — Patrick Kelly/National University of Ireland	19
2010/C 134/30	Cauza C-107/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 25 februarie 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 AD/Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite	20
2010/C 134/31	Cauza C-108/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Ordinario di Venezia (Italia) la 26 februarie 2010 — Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca	21
2010/C 134/32	Cauza C-113/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 2 martie 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen	21
2010/C 134/33	Cauza C-114/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 3 martie 2010 — Belpolis Benelux SA/Belgische Staat	22
2010/C 134/34	Cauza C-115/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 3 martie 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.”/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	22
2010/C 134/35	Cauza C-119/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 martie 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH	23
2010/C 134/36	Cauza C-121/10: Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	24
2010/C 134/37	Cauza C-126/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 10 martie 2010 — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA/Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais	25

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 134/38	Cauza C-128/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 11 martie 2010 — Naftiliaki Etaireia Thasou AE/Ypourgos Emporikis Naftilias	25
2010/C 134/39	Cauza C-129/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 11 martie 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia/Ypourgos Emporikis Naftilias	26
2010/C 134/40	Cauza C-130/10: Acțiune introdusă la 11 martie 2010 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	26
2010/C 134/41	Cauza C-132/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgia) la 15 martie 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley și 3. Marie Joëlle Armel Halley/Belgische Staat	27
2010/C 134/42	Cauza C-135/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte di Appello di Torino (Italia) la 15 martie 2010 — SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso	27
2010/C 134/43	Cauza C-139/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 17 martie 2010 — Prism Investments BV/J. A. van der Meer, în calitate de lichidator al societății Arilco Holland BV	28
2010/C 134/44	Cauza C-316/08: Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 23 februarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Latex srl/Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze	28
2010/C 134/45	Cauza C-290/09: Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo per la Sardegna — Italia) — Telecom Italia SpA/Regione autonoma della Sardegna, cu participarea Space SpA și Passamonti Srl și alții	28
2010/C 134/46	Cauzele conexe C-364/09 P și C-365/09 P: Ordonanța președintelui Curții din 10 februarie 2010 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Schwarzbräu GmbH	28

Tribunalul

2010/C 134/47	Cauza T-50/05: Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Evropaiki Dynamiki/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Prestare de servicii informatice referitoare la sisteme telematiche de control al circulației produselor supuse accizelor — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în anulare — Consorțiu ofertant — Admisibilitate — Principiile egalității de tratament față de ofertanți și transparenței — Criterii de atribuire — Principiile bunei administrări și diligenței — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)	29
---------------	---	----

2010/C 134/48	Cauza T-42/06: Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Gollnisch/Parlamentul European (Privilegii și imunități — Membru al Parlamentului European — Decizie de a nu apăra privilegiile și imunitățile — Acțiune în anulare — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțarea asupra fondului — Acțiune în despăgubiri — Comportament imputat Parlamentului — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Legătură de cauzalitate)	29
2010/C 134/49	Cauza T-338/07 P: Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Bianchi/ETF [„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract cu durată determinată — Decizie privind refuzul de reînnoire a contractului — Articolul 47 litera (b) din RAA”]	30
2010/C 134/50	Cauza T-427/07: Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Mirto Corporación Empresarial/OAPI — Maglificio Barbara (Mirtillino) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Mirtillino — Marca comunitară verbală anterioară MIRTO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	30
2010/C 134/51	Cauzele conexe T-5/08–T-7/08: Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2010 — Nestlé/OAPI — Master Beverage Industries (Golden Eagle și Golden Eagle Deluxe) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcilor comunitare figurative Golden Eagle și Golden Eagle Deluxe — Mărci internaționale și naționale figurative anterioare reprezentând o cană și boabe de cafea — Motiv relativ de refuz — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	31
2010/C 134/52	Cauza T-363/08: Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2010 — 2nine/OAPI — Pacific Sunwear of California (nollie) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative nollie — Mărci naționale și internaționale verbale anterioare NOLI — Motive relative de refuz — Lipsa similitudinii produselor — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009] — Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009]”]	31
2010/C 134/53	Cauza T-364/08: Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2010 — 2nine/OAPI — Pacific Sunwear of California (nollie) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative nollie — Mărci națională și internațională verbale anterioare NOLI — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii produselor — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009]”]	32
2010/C 134/54	Cauza T-423/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 martie 2010 — Inter-Nett 2000/OAPI — Unión de Agricultores (HUNAGRO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă HUNAGRO — Marcă comunitară figurativă anterioară UNIAGRO — Refuz parțial de înregistrare — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 12 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 12 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	32

2010/C 134/55	Cauza T-577/08: Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2010 — Progres/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Program de aplicare a unui model de ocupare a teritoriului — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Criterii de atribuire”) 33	33
2010/C 134/56	Cauza T-130/09: Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2010 — Eliza/OAPI — Went Computing Consultancy Group (eliza) [„Marcă comunitară — Opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative care conține cuvântul eliza — Marcă comunitară verbală anterioară ELISE — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Refuz al înregistrării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] 33	33
2010/C 134/57	Cauza T-105/07: Ordonanța Tribunalului din 3 martie 2010 — MarketTools/OAPI — Optimus Telecomunicações (ZOOMERANG) („Marcă comunitară — Opoziție — Retrăgerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 34	34
2010/C 134/58	Cauza T-516/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 24 martie 2010 — Eriksen/Comisia [„Acțiune în despăgubiri — Consecințele accidentului nuclear de la Thule (Groenlanda) asupra sănătății publice — Directiva 96/29/Euratom — Neadoptarea de către Comisie a unor măsuri împotriva unui stat membru — Acțiune vădit lipsită de orice teme juridic”] 34	34
2010/C 134/59	Cauza T-5/09: Ordonanța Tribunalului din 24 martie 2010 — Lind/Comisia [„Acțiune în despăgubiri — Consecințele accidentului nuclear de la Thule (Groenlanda) asupra sănătății publice — Directiva 96/29/Euratom — Neadoptarea de către Comisie a unor măsuri împotriva unui stat membru — Acțiune vădit lipsită de orice teme juridic”] 35	35
2010/C 134/60	Cauza T-6/09: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 24 martie 2010 — Hansen/Comisia [„Acțiune în despăgubiri — Consecințele accidentului nuclear de la Thule (Groenlanda) asupra sănătății publice — Directiva 96/29/Euratom — Neadoptarea de către Comisie a unor măsuri împotriva unui stat membru — Acțiune vădit lipsită de orice teme juridic”] 35	35
2010/C 134/61	Cauza T-155/09: Ordonanța Tribunalului din 8 martie 2010 — Maxcom/OAPI — Maxdata Computer (maxcom) („Marcă comunitară — Opoziție — Retrăgerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 36	36
2010/C 134/62	Cauza T-1/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 26 martie 2010 — SNF/ECHA („Măsuri provizorii — REACH — Identificarea acrilamidei ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”) .. 36	36
2010/C 134/63	Cauza T-6/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 martie 2010 — Sviluppo Globale/Comisia („Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Pierderea unei șanse — Lipsa unui prejudiciu grav și nereparabil — Lipsa urgenței”) 37	37

2010/C 134/64	Cauza T-16/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 martie 2010 — Alisei/Comisia („Măsuri provizorii — Program care instituie o «facilitate alimentară» destinată țărilor în curs de dezvoltare — Cerere de propuneri pentru acordarea de subvenții — Refuzarea unei subvenții — Cerere de suspendare a executării — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)	37
2010/C 134/65	Cauza T-104/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Germania/Comisia	37
2010/C 134/66	Cauza T-107/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH/OAPI — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)	38
2010/C 134/67	Cauza T-109/10: Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Luxemburg/Comisia	39
2010/C 134/68	Cauza T-110/10: Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Insula/Comisia	40
2010/C 134/69	Cauza T-114/10: Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Germania/Comisia	40
2010/C 134/70	Cauza T-116/10: Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Germania/Comisia	41
2010/C 134/71	Cauza T-120/10: Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — ClientEarth și alții/Comisia	42
2010/C 134/72	Cauza T-121/10: Acțiune introdusă la 11 martie 2010 — Conte și alții/Consiliul	43
2010/C 134/73	Cauza T-123/10: Acțiune introdusă la 18 martie 2010 — Hartmann/OAPI (Complete)	45
2010/C 134/74	Cauza T-124/10: Acțiune introdusă la 17 martie 2010 — Lidl Stiftung/OAPI — Vinotasia (VITASIA)	45
2010/C 134/75	Cauza T-130/10: Acțiune introdusă la 17 martie 2010 — Lux Management/OAPI — Zeis Excelsa (KULTE)	46
2010/C 134/76	Cauza T-135/10: Acțiune introdusă la 23 martie 2010 — Pieno žvaigždės/OAPI — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)	47
2010/C 134/77	Cauza T-138/10: Acțiune introdusă la 24 martie 2010 — Spania/Comisia	47
2010/C 134/78	Cauza T-143/10: Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — Ben Ri Electrónica, S.A./OAPI — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)	48

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 134/79	Cauza T-144/10: Acțiune introdusă la 29 martie 2010 — Space Beach Club/OAPI — Flores Gómez (SpS space of sound)	49
2010/C 134/80	Cauza T-303/94: Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2010 — de Jong/Consiliul și Comisia	50
2010/C 134/81	Cauza T-312/08: Ordonanța Tribunalului din 24 martie 2010 — Ellinikos Niognomon/Comisia	50
2010/C 134/82	Cauza T-350/08: Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremborg/Comisia	50
2010/C 134/83	Cauza T-428/09: Ordonanța Tribunalului din 24 martie 2010 — Berenschot Groep/Comisia	50

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 134/84	Cauza F-7/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 23 februarie 2010 — Faria/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2006/2007 — Cerere de anulare a raportului de evaluare — Eroare vădită de apreciere — Repararea prejudiciului moral)	51
2010/C 134/85	Cauza F-26/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 martie 2010 — N/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubire — Admisibilitate — Hărțuire morală — Obligația de solitudine — Prejudiciu moral)	51
2010/C 134/86	Cauza F-33/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 martie 2010 — Tzvetanova/Comisia (Funcție publică — Agenți temporari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condițiile prevăzute la articolul 4 din anexa VII la statut — Reședința obișnuită avută anterior angajării în muncă — Ședere în calitate de student la locul de repartizare în cursul perioadei de referință — Stagii efectuate în afara locului de repartizare în cursul perioadei de referință — Luare în considerare a reședinței efective)	52
2010/C 134/87	Cauza F-47/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 25/03/2010 — Buschak/FEACVT (Funcție publică — Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă — Descrierea postului de director adjunct — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri — Interesul de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate vădită)	52
2010/C 134/88	Cauza F-99/09: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — Papatthanasiou/OAPI	52

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 134/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

JO C 113, 1.5.2010

Publicații anterioare

JO C 100, 17.4.2010

JO C 80, 27.3.2010

JO C 63, 13.3.2010

JO C 51, 27.2.2010

JO C 37, 13.2.2010

JO C 24, 30.1.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Google France, Google, Inc./Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

(Cauzele conexate C-236/08-C-238/08) ⁽¹⁾

[Mărci — Internet — Motor de căutare — Publicitate efectuată pornind de la cuvinte cheie („keyword advertising”) — Afișarea, pornind de la cuvinte cheie care corespund unor mărci, de linkuri spre sit-uri ale concurenților titularilor mărcilor respective sau spre site-uri pe care sunt propuse produse de imitație — Directiva 89/104/CEE — Articolul 5 — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 9 — Răspunderea operatorului motorului de căutare — Directiva 2000/31/CE („Directiva privind comerțul electronic”)]

(2010/C 134/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Google France, Google, Inc.

Părâte: Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) literele (a) și (b) și alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor

membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92), a articolului 9 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) și a articolului 14 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257) — Noțiunea de „utilizare” a mărcii și drepturile titularului acesteia — Furnizor de servicii cu plată de afiliere pe internet care nu face nicio publicitate pentru produse sau servicii proprii, ci care pune la dispoziția celor care publică anunțuri cuvinte-cheie care reproduc sau imită mărci înregistrate și care organizează, prin contractul de afiliere, crearea și afișarea privilegiată, plecând de la aceste cuvinte-cheie, de linkuri promoționale spre site-uri pe care sunt propuse produse contra-făcute — Condiții de exonerare de răspundere a furnizorului de servicii care stochează informații furnizate de destinatarii acestor servicii

Dispozitivul

1. Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci și articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară trebuie interpretate în sensul că titularul unei mărci are dreptul să interzică unei persoane care publică anunțuri să facă publicitate, pornind de la un cuvânt cheie identic cu marca respectivă, pe care această persoană l-a selectat fără consimțământul titularului respectiv în cadrul unui serviciu de afiliere pe internet, pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care este înregistrată marca în cauză, atunci când publicitatea menționată nu permite sau permite numai cu dificultate utilizatorului mediu de internet să afle dacă produsele sau serviciile vizate de anunț provin de la titularul mărcii sau de la o întreprindere legată din punct de vedere economic de acesta ori, dimpotrivă, de la un terț.
2. Furnizorul unui serviciu de afiliere pe internet care stochează în calitate de cuvânt cheie un semn identic cu o marcă și organizează afișarea anunțurilor pornind de la acesta nu utilizează acest semn în sensul articolului 5 alineatele (1) și (2) din Directiva 89/104 sau al articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94.

3. Articolul 14 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („directiva privind comerțul electronic”) trebuie interpretat în sensul că norma prevăzută la acest articol se aplică furnizorului unui serviciu de afiliere pe internet atunci când acest furnizor nu a jucat un rol activ de natură să îi confere o cunoaștere sau un control al datelor stocate. Dacă acesta nu a jucat un astfel de rol, furnizorul respectiv nu poate fi ținut răspunzător pentru datele pe care le-a stocat la cererea unei persoane care publică anunțuri, cu excepția cazului în care, luând cunoștință de caracterul ilicit al acestor date sau de activitățile persoanei care publică anunțuri, acesta nu a acționat în mod prompt pentru înlăturarea ori pentru blocarea accesului la datele respective.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

(Cauza C-278/08) (¹)

[Mărci — Internet — Publicitate plecând de la cuvinte cheie („keyword advertising”) — Afișarea, plecând de la cuvinte cheie identice sau similare unor mărci, a unor linkuri către site-uri ale unor concurenți ai titularilor mărcilor respective — Directiva 89/104/CEE — Articolul 5 alineatul (1)]

(2010/C 134/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Pârâți: Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) din Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de

apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Înscirierea unui semn similar sau identic unei mărci pe lângă un prestator de servicii care exploatează un motor de căutare în internet pentru a realiza pe ecran, în urma introducerii semnului respectiv ca termen de căutare, o afișare automată a publicității pentru produse sau servicii identice ori similare celor pentru care marca respectivă a fost înregistrată („keyword advertising”) — Calificarea acestei utilizări a mărcii ca utilizare pe care titularul acesteia este abilitat să o interzică

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) din prima Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că titularul unei mărci este îndreptățit să interzică unei persoane care publică un anunț ca, plecând de la un cuvânt cheie identic sau similar cu marca menționată pe care această persoană l-a selecționat fără consimțământul titularului respectiv în cadrul unui serviciu de referențiere pe internet, să facă publicitate pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată, atunci când publicitatea în cauză nu permite sau permite numai cu dificultate internautului mediu să își dea seama dacă produsele sau serviciile vizate în anunț provin de la titularul mărcii sau de la o întreprindere legată din punct de vedere economic de acesta sau dacă, dimpotrivă, provin de la un terț.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Giudice di Pace di Ischia — Italia) — Rosalba Alassini (C-317/08) și Filomena Califano/Wind SpA (C-318/08) și Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA (C-319/08) și Multiservice Srl/Telecom Italia SpA (C-320/08)

(Cauzele conexe C-317/08, C-318/08, C-319/08 și C-320/08) (¹)

(Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Principiul protecției jurisdicționale efective — Rețele și servicii electronice de comunicații — Directiva 2002/22/CE — Serviciu universal — Litigii între utilizatorii finali și furnizori — Încercare obligatorie de conciliere extrajudiciară)

(2010/C 134/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di Pace di Ischia

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

Pârâte: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08), Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Giudice di Pace di Ischia — Interpretarea Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213), a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, p. 12, Ediție specială 15/vol. 5, p. 89) și a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului — Litigii în materie de comunicații electronice între utilizatori finali și operatori, având ca obiect despăgubirea prejudiciilor suferite din cauza unei pretinse neexecutări a contractului având ca obiect serviciul telefonic furnizat de operator — Reglementare națională care prevede o tentativă obligatorie de conciliere prealabilă introducerii unei acțiuni în justiție — Posibilitatea de a introduce o acțiune în justiție fără a se recurge la tentativa de conciliere

Dispozitivul

— Articolul 34 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia litigiile în materie de servicii de comunicații electronice între utilizatorii finali și furnizorii acestor servicii, referitoare la drepturi conferite de această directivă, trebuie să facă obiectul unei încercări obligatorii de conciliere extrajudiciară ca o condiție de admisibilitate a acțiunilor în justiție.

— Nici principiile echivalenței și al efectivității, nici principiul protecției jurisdicționale efective nu se opun unei reglementări naționale care impune, pentru astfel de litigii, punerea în aplicare în prealabil a unei proceduri de conciliere extrajudiciară atunci când această procedură nu conduce la o decizie obligatorie în privința părților, nu determină o întârziere substanțială pentru introducerea unei acțiuni în justiție, suspendă prescrierea drepturilor în cauză și nu generează cheltuieli sau generează cheltuieli reduse pentru părți, în măsura în care totuși calea electronică nu constituie unicul mijloc de acces la respectiva procedură de conciliere și sunt posibile măsuri provizorii în cazurile excepționale în care urgența situației le impune.

(¹) JO C 236, 13.9.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

(Cauza C-325/08) (¹)

(Articolul 39 CE — Libera circulație a lucrătorilor — Restricție — Jucători de fotbal profesioniști — Obligația de a semna primul contract de jucător profesionist cu clubul formator — Obligarea jucătorului la plata de daune interese ca urmare a încălcării acestei obligații — Justificare — Obiectiv care constă în încurajarea recrutării și a formării tinerilor jucători)

(2010/C 134/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Olympique Lyonnais

Pârâți: Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation (Franța) — Interpretarea articolului 39 CE — Dispoziție națională care obligă un jucător de fotbal să despăgubească clubul care l-a format în cazul în care, la sfârșitul perioadei sale de formare, acesta semnează un contract de jucător profesionist cu un club din alt stat membru — Obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor — Posibila justificare a unei astfel de restricții prin necesitatea de a încuraja recrutarea și formarea de tineri jucători profesioniști

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE nu se opune unui sistem care, în scopul realizării obiectivului de a încuraja recrutarea și formarea tinerilor jucători, garantează despăgubirea clubului formator în cazul în care un tânăr jucător semnează, la încheierea perioadei sale de formare, un contract de jucător profesionist cu un club din alt stat membru, cu condiția ca acest sistem să fie apt să garanteze realizarea obiectivului menționat și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

Nu este necesar, pentru garantarea realizării obiectivului menționat, un sistem, precum cel în cauză în acțiunea principală, potrivit căruia un jucător „speranță”, care semnează, la încheierea perioadei sale de formare, un contract de jucător profesionist cu un club din alt stat membru, poate fi obligat la plata unor daune interese al căror quantum nu are legătură cu costurile reale de formare.

(¹) JO C 247, 27.9.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 martie 2010 —
Comisia Europeană/Regatul Spaniei**

(Cauza C-392/08) ⁽¹⁾

[*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 96/82/CE — Controlul asupra riscului de
accidente majore care implică substanțe periculoase —
Articolul 11 alineatul (1) litera (c) — Obligația de
elaborare a planurilor de urgență externe — Termen*]

(2010/C 134/06)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și A. Sipos, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: B. Plaza Cruz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Încălcarea articolului 11 alineatul (1) litera (c) din Directiva
96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind
controlul asupra riscului de accidente majore care implică
substanțe periculoase, astfel cum a fost modificată prin
Directiva 2003/105/CE (JO 1997, L 10, p. 13, Ediție specială,
05/vol. 4, p. 8) — Neelaborarea unor anumite planuri de
urgență externe care să conțină măsurile ce trebuie luate în
exteriorul entităților

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a elaborat planuri de urgență externe pentru toate entitățile prevăzute la articolul 9 din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (c) din această directivă.
2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 25 martie 2010 —
Sviluppo Italia Basilicata SpA/Comisia Europeană**

(Cauza C-414/08 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Fondul european de dezvoltare regională (FEDR)
— Reducerea contribuției financiare — Subvenție generală
pentru realizarea unor măsuri de susținere în favoarea întreprinderilor mici și mijlocii — Dată limită pentru realizarea investițiilor — Puterea de apreciere a Comisiei*]

(2010/C 134/07)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Sviluppo Italia Basilicata SpA (reprezentanți: F. Sciaudone, R. Sciaudone și A. Neri, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, agent, A. dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 8 iulie 2008, Sviluppo Italia Basilicata/Comisia (T-176/06), prin care Tribunalul a respins, pe de o parte, cererea de anulare a Deciziei C(2006) 1706 a Comisiei din 20 aprilie 2006 privind reducerea asistenței Fondului european de dezvoltare regională acordată în favoarea subvenției globale pentru realizarea de măsuri de susținere în beneficiul întreprinderilor mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în regiunea Basilicate în Italia, în contextul cadrului comunitar de sprijin pentru intervențiile structurale acordate regiunilor din Italia în cadrul obiectivului 1 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului care ar fi fost cauzat prin această decizie

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Sviluppo Italia Basilicata SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 martie 2010 —
Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov/Consiliul
Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-419/08 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 2320/97 de
instituire a unor taxe antidumping la importul anumitor
tuburi și țevi obținute fără sudură — Răspundere extracon-
tractuală — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate]

(2010/C 134/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Trubowest Handel GmbH (reprezențanți: K. Adamantopoulou, E. Petrissi, dikigoroi), Viktor Makarov (reprezențanți: K. Adamantopoulou, E. Petrissi, dikigoroi)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: P. Hix, agent, G. Berrisch și G. Wolf, Rechtsanwälte), Comisia Europeană (reprezențanți: N. Khan și H. van Vliet, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 9 iulie 2008 în cauza T-429/04, Trubowest Handel GmbH și Victor Makarov/Consiliul Uniunii Europene prin care Tribunalul a respins o acțiune în despăgubiri prin care se urmărea obținerea reparării prejudiciului pretins suferit de către recurenți în urma adoptării Regulamentului (CE) nr. 2320/97 al Consiliului din 17 noiembrie 1997 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare din Ungaria, din Polonia, din Rusia, din Republica Cehă, din România și din Republica Slovacă, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1189/93 și de închidere a procedurii referitoare la importurile provenind din Republica Croația (JO L 322, p. 1)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Trubowest Handel GmbH și pe domnul Makarov la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 martie 2010 (cerere
de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de
Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — F. Gielen/
Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-440/08) ⁽¹⁾

[Fiscalitate directă — Articolul 43 CE — Contribuabil nere-
zident — Întreprinzător — Drept de deducere în favoarea
lucrătorilor independenți — Criteriu orar — Discriminare
între contribuabilii rezidenți și nerezidenți — Opțiune de
asimilare]

(2010/C 134/09)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: F. Gielen

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Haga — Interpretarea articolului 43 CE — Legislație națională care acordă întreprinzătorilor independenți dreptul de deducere din profit a unei sume forfetare cu condiția ca aceștia să fi consacrat cel puțin 1 225 de ore pe an civil activităților unei întreprinderi — Lipsa luării în considerare, numai în cazul unui contribuabil nerezident, a orelor de activitate consacrate unei întreprinderi stabilite în alt stat membru

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE se opune unei reglementări naționale care, în ceea ce privește acordarea unui avantaj fiscal, precum deducerea în favoarea lucrătorilor independenți, în cauză în acțiunea principală, are efecte discriminatorii în privința contribuabililor nerezidenți, chiar dacă acești contribuabili pot, referitor la acest avantaj, să opteze pentru regimul aplicabil contribuabililor rezidenți.

⁽¹⁾ JO C 327, 20.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Helmut Müller GmbH/Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Cauza C-451/08) ⁽¹⁾

(Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări — Contracte de achiziții publice de lucrări — Noțiune — Vânzarea de către un organism public a unui teren pe care cumpărătorul are în vedere execuția ulterioară a unor lucrări — Lucrări care răspund unor obiective de dezvoltare urbanistică definite de o autoritate locală)

(2010/C 134/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Helmut Müller GmbH

Pârâtă: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Cu participarea: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH, Ville de Wildeshausen

Obiectul

Cerere de pronunțarea a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din Directiva 2004/18CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Noțiunile „contracte de achiziții publice de lucrări” și „concesionarea lucrărilor publice” — Obligația de a supune unei proceduri de atribuire de contracte de achiziții publice vânzarea unui teren de către un terț, dobânditorul trebuind să efectueze ulterior pe acest teren lucrări care țin de obiective de dezvoltare urbanistică definite de o colectivitate teritorială și al căror proiect a fost aprobat de către aceasta înainte de încheierea contractului de vânzare

Dispozitivul

1. Noțiunea „contracte de achiziții publice de lucrări” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii nu impune ca

lucrările care fac obiectul unui contract să fie realizate în mod material sau fizic pentru autoritatea contractantă, din moment ce aceste lucrări sunt executate în interesul economic direct al acestei autorități. Exercițarea de către aceasta din urmă a competențelor de reglementare în materie de urbanism nu este suficientă pentru îndeplinirea ultimei condiții menționate.

2. Noțiunea „contracte de achiziții publice de lucrări” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18 impune ca ofertantul declarat câștigător să își asume direct sau indirect obligația de a realiza lucrările care fac obiectul contractului și ca executarea acestei obligații să poată fi exigibilă în fața unei instanțe potrivit condițiilor stabilite în legislația națională.
3. „Necesitățile precizate de autoritatea contractantă” în sensul celei de a treia ipoteze la care se referă articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18 nu pot consta în simplul fapt că o autoritate publică examinează anumite proiecte de construcție care îi sunt prezentate sau adoptă o decizie în exercitarea competențelor sale în materia reglementării urbanistice.
4. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, o concesionare de lucrări publice în sensul articolului 1 alineatul (3) din Directiva 2004/18 este exclusă.
5. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, dispozițiile Directivei 2004/18 nu se aplică unei situații în care o autoritate publică vinde un teren unei întreprinderi, în timp ce o altă autoritate publică are intenția să atribuie un contract de achiziții publice de lucrări pe acest teren, deși aceasta nu a decis încă în mod formal să atribuie acest contract.

⁽¹⁾ JO C 6, 10.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Erotic Center BVBA/Belgische Staat

(Cauza C-3/09) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Articolul 12 alineatul (3) litera (a) — Anexa H — Cotă redusă de TVA — Noțiunea „drept de intrare la un cinematograf” — Cabină individuală pentru vizionarea unor filme la cerere]

(2010/C 134/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Beroep te Gent

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Erotic Center BVBA

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Beroep te Gent — Interpretarea Anexei H, categoria 7, la A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) (devenită între timp Anexa III, punctul 7, la Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Cota redusă aplicabilă anumitor livrări de bunuri și prestări de servicii — Cinematografe — Noțiune — Cabină individuală pentru vizionarea unor filme la cerere

Dispozițivul

Noțiunea de drept de intrare la cinematograf cuprinsă în anexa H a șaptea categorie primul paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/4/CE a Consiliului din 19 ianuarie 2001, trebuie să fie interpretată în sensul că nu privește plata efectuată de un consumator în scopul de a putea beneficia de vizionarea individualizată a unui sau a mai multor filme sau a unor extrase din filme într-un spațiu privat, precum cabinele în discuție în acțiunea principală.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 25 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-79/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxa pe valoare adăugată — Directiva 2006/112/CE — Artiilele 13 și 132 — Organisme de drept public — Calitate de autorități publice — Activități — Nesupunere la plata impozitului — Scutiri — Sectoarele sănătății, învățământului și sectorul socio-cultural — „Euroregiuni” — Promovarea mobilității profesionale — Punere la dispoziție de personal — Sarcina probei)

(2010/C 134/12)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și W. Roels, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C.M. Wissels, D.J.M. de Grave și Y. de Vries, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 2 alineatul (1) litera (c), a articolului 13, a articolului 24 alineatul (1) și a articolului 132 din directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Punerea la dispoziție de personal în sectoarele sănătății, învățământului și în sectorul socio-cultural — Promovarea mobilității muncii — Euroregiune

Dispozițivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 6.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 18 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Brussel — Belgia) — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

(Cauza C-218/09) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Restituiri la export — Articolul 5 alineatul (3) — Condiții de acordare — Excepție — Noțiunea „forță majoră” — Produse dispărute în tranzit]

(2010/C 134/13)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Pârâte: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firms Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Brussel — Interpretarea articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 351, p. 1) — Condiții de acordare a restituirilor la export — Excepție — Produs distrus în cursul transportului ca urmare a unui caz de forță majoră

Dispoziitivul

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1384/95 al Comisiei din 19 iunie 1995, trebuie interpretat în sensul că deteriorarea suferită de o încărcătură de carne de vită în condițiile descrise de instanța de trimitere nu reprezintă o situație de forță majoră în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Portugalia) — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa/Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, fostă Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

(Cauza C-55/08) (¹)

(Trimitere preliminară — Inadmisibilitate)

(2010/C 134/14)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Pârâte: Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, fostă Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Interpretarea articolelor 43 CE, 49 CE și 56 CE — Legislație națională care acordă unui anumit organism dreptul de a exploata, în regim de exclusivitate, jocurile de noroc și loteriile și potrivit căreia activitatea de organizare, de promovare și de colectare, inclusiv prin internet, a pariurilor privind evenimente sportive se consideră o încălcare a legii — Interdicție de a promova, organiza și exploata aceste pariuri și loterii prin internet și de a pune la dispoziția câștigătorilor valoarea premiilor, impusă unei întreprinderi care exercită activitățile de exploatare de pariuri și de loterie on-line, cu sediul în alt stat membru

Dispoziitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugalia) prin decizia din 19 decembrie 2007 este vădit inadmisibilă

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

Ordonanța Curții din 9 decembrie 2009 — Luigi Marcuccio/Comisia

(Cauza C-432/08 P) (¹)

(Recurs — Funcționari — Asigurări sociale — Suportarea cheltuielilor medicale — Respingere implicită a cererii având ca obiect rambursarea integrală a cheltuielilor medicale suportate de reclamant — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefundat)

(2010/C 134/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentați: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agent, A. dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 9 iulie 2008, Marcuccio/Comisia (cauzele conexe T-296/05 și T-408/05), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibile cererea de anulare a două decizii implicite ale biroului lichidatorului Sistemului comun de asigurări de boală al Comunităților Europene, prin care s-a refuzat suportarea a 100 % din anumite cheltuieli medicale suportate de reclamant precum și o cerere prin care se urmărește obligarea Comisiei la plata în favoarea reclamantului a sumelor reprezentând anumite cheltuieli medicale

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Îl obligă pe domnul Marcuccio la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului.*

(¹) JO C 313, 6.12.2008.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 9 martie 2010 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Italia) — Buzzi Unicem SpA și alții

(Cauzele conexe C-478/08 și C-479/08) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Principiul „poluatorul plătește” — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Aplicabilitate *ratione temporis* — Poluare anterioară datei prevăzute pentru transpunerea directivei menționate și care continuă după această dată — Reglementare națională care impută costurile de reparare a daunelor legate de această poluare mai multor întreprinderi — Cerința unei erori sau a unei neglijențe — Cerința unei legături de cauzalitate — Măsuri de reparare — Obligația de consultare a întreprinderilor în cauză — Anexa II la directiva menționată]

(2010/C 134/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-478/08), Dow Italia Divisione Commerciale Srl (C-479/08)

Părți: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT),

Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia)

Cu participarea: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Interpretarea articolului 174 CE și a Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168) și a principiului „poluatorul plătește” — Legislație națională care conferă administrației competența de a ordona unor întreprinzători privați să efectueze măsuri de reparare, indiferent de realizarea unei anchete prin care să se stabilească persoana răspunzătoare de poluarea în cauză

Dispozitivul

1. În cazul poluării mediului, situație care se regăsește în prezentele cauze:

— atunci când nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare *ratione temporis* și/sau *ratione materiae* a Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, o astfel de situație este supusă dreptului național, respectându-se normele tratatului și fără a se aduce atingere altor acte de drept derivat;

— Directiva 2004/35/CE nu se opune unei reglementări naționale care permite autorității competente, în cadrul acestei directive, să presupună existența unei legături de cauzalitate, inclusiv în cazul poluării cu caracter difuz, între operatori și o poluare constatată, și aceasta în considerarea vecinătății instalațiilor acestora cu zona poluării. Cu toate acestea, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, în vederea unei astfel de prezumții privind legătura de cauzalitate, această autoritate trebuie să dispună de indicii plauzibile de natură să constituie temeiul prezumției, cum ar fi vecinătatea instalației operatorului cu poluarea constatată și identitatea dintre substanțele poluante identificate și componentele utilizate de acest operator în cadrul activității sale;

- articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (5) și articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2004/35/CE trebuie interpretate în sensul că atunci când decide să impună măsuri de reparare a daunelor aduse mediului unor operatori ale căror activități fac parte din Anexa III la această directivă, autoritatea competentă nu este obligată să stabilească nici eroarea, nici neglijența și nici intenția dolozivă a operatorilor ale căror activități au cauzat daunele aduse mediului. În schimb, autorității competente îi revine sarcina, pe de o parte, să cerceteze în prealabil originea poluării constatate, această autoritate dispunând în acest scop de o marjă de apreciere în ceea ce privește procedurile, mijloacele utilizate și durata unei astfel de cercetări. Pe de altă parte, autoritatea competentă este obligată să stabilească potrivit normelor naționale în materia probelor, o legătură de cauzalitate între activitățile operatorilor vizați de măsurile de reparare și această poluare;
- în măsura în care obligația de reparare revine operatorilor numai în considerarea contribuției acestora la poluare sau la riscul de poluare, autoritatea competentă trebuie, în principiu, să stabilească nivelul contribuției fiecăruia dintre acești operatori la poluarea pe care autoritatea respectivă încearcă să o remedieze și, fără să aducă atingere articolului 9 din Directiva 2004/35/CE, să țină seama, în cadrul calculului costurilor acțiunilor de reparare pe care le pune în sarcina acestor operatori, de contribuția fiecăruia.
- autoritatea competentă trebuie să țină seama de criteriile prevăzute la punctul 1.3.1. al Anexei II la Directiva 2004/35 și să indice în decizia sa motivele care justifică alegerea sa, precum și, după caz, motivele care sunt de natură să justifice că o examinare detaliată în raport cu criteriile menționate nu se impunea sau nu a putut fi efectuată, ca urmare — de exemplu — a urgenței situației mediului.
- În circumstanțe precum cele din acțiunile principale, Directiva 2004/35 nu se opune unei reglementări naționale care permite autorității competente să condiționeze exercitarea dreptului de a utiliza propriile terenuri al operatorilor vizați de măsurile de reparare a daunelor aduse mediului, de realizarea lucrărilor impuse de acestea, chiar în condițiile în care terenurile menționate nu ar fi vizate de aceste măsuri, deoarece au făcut deja obiectul măsurilor anterioare de reabilitare sau nu au fost niciodată poluate. Cu toate acestea, o astfel de măsură trebuie să fie justificată de obiectivul de a împiedica agravarea situației mediului în zona în care sunt puse în aplicare măsurile menționate sau, în aplicarea principiului precauției, de obiectivul prevenirii apariției sau a reapariției altor daune aduse mediului pe respectivele terenuri ale operatorilor, adiacente întregului țărâm care face obiectul măsurilor de reparare menționate.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

2. Articolul 7 și articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2004/35/CE, coroborate cu Anexa II la aceasta, trebuie interpretate în sensul că:

— autoritatea competentă are posibilitatea să modifice substanțial măsurile de reparare a daunelor aduse mediului care au fost decise în urma unei proceduri contradictorii angajate în colaborare cu operatorii în cauză și care au fost deja executate sau au făcut obiectul unui început de executare. Totuși, în vederea adoptării unei astfel de decizii:

— autoritatea competentă este obligată să asculte operatorii cărora le sunt impuse astfel de măsuri, cu excepția cazului în care urgența situației mediului impune o acțiune imediată a autorității competente;

— autoritatea competentă este de asemenea obligată să invite în mod special persoanele pe terenul cărora ar trebui să se aplice aceste măsuri să își prezinte observațiile de care aceasta va ține seama;

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 22 ianuarie 2010 — ecoblue AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Cauza C-23/09 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marca anterioară BLUE — Semnul verbal „Ecoblue” — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor]

(2010/C 134/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ecoblue AG (reprezentant: C. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 12 noiembrie 2008, ecoblue AG/OAPI (T-281/07), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de solicitantul mărcii verbale „Ecoblue”, pentru servicii din clasele 35, 36 și 38 împotriva Deciziei R 844/2006-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 25 aprilie 2007, prin care se respinge recursul formulat împotriva deciziei diviziei de opoziție, care respinge înregistrarea mărcii menționate în cadrul opoziției formulate de titularul mărcii verbale comunitare „BLUE”, pentru produse și servicii din clasele 9, 36 și 38, precum și al altor mărci comunitare care conțin cuvântul „BLUE”

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Obligă ecoblue AG la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 90, 18.4.2009

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Cauza C-24/09) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 85/337/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 96/61 — Prevenirea și controlul integrat al poluării — Participarea publicului la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul — Dreptul de a formula o cale de atac împotriva deciziilor de autorizare de proiecte care pot avea efecte importante asupra mediului]

(2010/C 134/18)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Pârâtă: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Högsta domstolen — Interpretarea articolului 1 alineatul (2), a articolului 6 alineatul (4) și a articolului 10a din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție — Declarația Comisiei (JO L 156, p. 17) — Interpretarea articolului 2 punctul 14 și a articolului 15a din Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al (JO L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE — Legislație națională care permite asociațiilor locale fără scop lucrativ să participe la procedura prealabilă de autorizare a activităților periculoase pentru mediu, dar care supune dreptul acestor asociații de a formula acțiune în justiție împotriva deciziilor de autorizare condiției să aibă ca scop declarat în statut protecția mediului, să ființeze de cel puțin trei ani și să aibă un număr de cel puțin 2 000 de membri

Dispozitivul

1. Membrii publicului interesat, în sensul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 10a din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, precum și în sensul articolului 2 punctul 14 și al articolului 15a din Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35 — aceste din urmă dispoziții fiind reluate la articolul 2 punctul 15 și la articolul 16 din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării —, trebuie să poată exercita o cale de atac împotriva deciziei prin care o instanță care aparține organizației judiciare a unui stat membru s-a pronunțat asupra unei cereri de autorizare a unui proiect, indiferent de rolul pe care l-a avut în soluționarea respectivei cereri, prin participarea în cadrul procedurii în fața respectivei instanțe și prin exprimarea punctului de vedere cu această ocazie.
2. Articolul 10a din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, și articolul 15a din Directiva 96/61, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35 — această din urmă dispoziție fiind reluată la articolul 16 din Directiva 2008/1 —, se opun unei dispoziții dintr-o legislație națională care rezervă dreptul de a exercita o cale de atac împotriva unei decizii privind o operațiune care intră în domeniul de aplicare al

Directivei 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, și, respectiv, al Directivei 96/61, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, numai asociațiilor de protecție a mediului care au cel puțin 2 000 de membri.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța Curții din 22 ianuarie 2010 — Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-43/09 P) (¹)

(Recurs — Decizia Comisiei privind reducerea contribuției financiare acordate inițial de Fondul de coeziune proiectului noului aeroport internațional al Atenei la Sparta — Acțiune în anulare — Principiile neretroactivității, securității juridice și proporționalității — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2010/C 134/19)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: C. Meïdanis și M. Tassopoulou, agenți)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și B. Conte, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) din 19 noiembrie 2008, Grecia/Comisia (T-404/05) prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea Deciziei E(2005) 3243 a Comisiei din 1 septembrie 2005 de reducere a contribuției financiare acordate prin Fondul de coeziune proiectului nr. 95/09/65/040 privind noul aeroport internațional al Atenei la Spata

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța Curții din 29 ianuarie 2010 — Georgios Karatzoglou/Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER), Comisia Comunităților Europene, succesoare în drepturi a AER

(Cauza C-68/09 P) (¹)

(Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Funcție publică — Contractul de agent temporar pe durată nedeterminată — Reziliere)

(2010/C 134/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Georgios Karatzoglou (reprezentant: S. A. Pappas, dikigoros)

Celelalte părți în proces: Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER), Comisia Comunităților Europene, succesoare în drepturi a AER (reprezentanți: D. Martin și J. Currall, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 2 decembrie 2008, Karatzoglou/Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER) (T-471/04) — Trimitere spre rejudecare Tribunalului după anulare — Respingerea unei acțiuni privind anularea deciziei AER de reziliere a contractului de agent temporar al recurentului — Obligația de motivare — Abuz de putere — Principiul bunei administrări

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. Îl obligă pe domnul Karatzoglou la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Ordonanța Curtii din 21 ianuarie 2010 — Iride SpA, Iride Energia SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-150/09 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Ajutoare de stat — Ajutor declarat compatibil cu piața comună cu condiția ca beneficiarul să ramburseze un ajutor anterior declarat ilegal — Compatibilitate cu articolul 87 alineatul (1) CE — Erori de drept — Denaturarea argumentației recurențelor — Nemotivare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat*]

(2010/C 134/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Iride SpA, Iride Energia SpA (reprezentanți: L. Radicati di Brozolo, M. Merola și T. Ubaldi, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Righini și G. Conte, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 11 februarie 2009, Iride SpA și Iride Energia SpA (T-25/07), prin care Tribunalul a respins cererea de anulare a Deciziei 2006/941/CE a Comisiei din 8 noiembrie 2006 privind ajutorul de stat C 11/06 (ex N 127/05) pe care Republica italiană intenționează să îl pună în aplicare în favoarea AEM Torino (JO L 366, p. 62) sub forma unor subvenții destinate rambursării costurilor irecuperabile în sectorul energetic, în măsura în care, pe de o parte, aceasta concluzionează că este vorba despre un ajutor de stat, iar, pe de altă parte, condiționează compatibilitatea ajutorului cu piața comună de rambursarea de către AEM Torino a ajutoarelor ilegale anterioare acordate în cadrul unei scheme de ajutor în favoarea întreprinderilor denumite „municipalizate”

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Iride SpA și Iride Energia SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Município de Barcelos (Portugalia) la 23 octombrie 2009 — Município de Barcelos/Portugalia

(Cauza C-408/09)

(2010/C 134/22)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Município de Barcelos

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Município de Barcelos

Pârât: Portugalia

Întrebările preliminare

Prin Ordonanța din 12 februarie 2010, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) s-a declarat vădit necompetentă pentru a răspunde la întrebarea adresată de Município de Barcelos.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 decembrie 2009 — eDate Advertising GmbH/X

(Cauza C-509/09)

(2010/C 134/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: eDate Advertising GmbH

Pârât: X

Întrebările preliminare

1. În caz (de risc) de atingere a drepturilor referitoare la personalitate prin conținutul unui site internet, expresia „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă” cuprinsă la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 44/2001”) ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că

persoana interesată poate introduce o acțiune în încetare împotriva gestionarului site-ului internet la instanțele fiecărui stat membru în care poate fi consultat site-ul internet, indiferent de statul membru în care este stabilit gestionarul

sau

competența instanțelor unui stat membru în care nu este stabilit gestionarul site-ului internet presupune existența unei legături specifice, ce depășește posibilitatea tehnică de consultare, între conținutul atacat sau site-ul internet și statul forului (legătura cu statul respectiv?

2. În cazul în care este necesară o asemenea legătură specifică:

Care sunt criteriile ce stau la baza definirii acestei legături?

Este necesar ca, în conformitate cu destinația dată de gestionar, site-ul internet contestat să se adreseze într-un scop precis (și) utilizatorilor de internet din statul forului sau este suficient ca informațiile care pot fi consultate pe site-ul internet să prezinte în mod obiectiv o legătură cu statul forului în sensul că, potrivit împrejurărilor din speță, este posibil ca în statul forului să se fi produs efectiv sau să se producă un conflict între interese divergente — interesul reclamantului de a-i fi respectate drepturile referitoare la personalitate și interesul gestionarului de a-și concepe site-ul internet și de informare — în special din cauza conținutului site-ului internet contestat?

Pentru constatarea existenței unei legături specifice, este concludent numărul de consultări, în statul forului, ale site-ului internet contestat?

3. În cazul în care nu este necesară nicio legătură specifică pentru admiterea competenței sau, pentru a admite existența unei asemenea legături, este suficient ca informațiile contestate să prezinte în mod obiectiv o legătură cu statul forului în sensul că, potrivit împrejurărilor din speță, este posibil ca în statul forului să se fi produs efectiv sau să se producă un conflict între interese în special din cauza conținutului site-ului internet contestat și că admiterea unei legături specifice nu presupune constatarea unui număr minim de consultări, în statul forului, ale site-ului internet contestat:

Articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (denumită în continuare „directiva privind comerțul electronic”) (2) trebuie interpretat în sensul că

acestor dispoziții trebuie să li se confere caracterul de norme conflictuale, în sensul că, în dreptul civil, prevăd deopotrivă doar aplicarea dreptului în vigoare în țara de origine, cu prioritate față de normele naționale privind conflictul de legi

sau

aceste dispoziții constituie un amendament de fond la nivelul dreptului material, prin care efectul dreptului declarat aplicabil potrivit normelor naționale privind conflictul de legi este modificat, din punctul de vedere al conținutului său, și redus la cerințele țării de origine?

În cazul în care articolul 3 alineatele (1) și (2) din directiva privind comerțul electronic are caracterul unei norme de conflict de legi:

Dispozițiile menționate anterior prevăd doar aplicarea dreptului material în vigoare în țara de origine sau deopotrivă aplicarea normelor de conflict care sunt în vigoare în acea țară, având ca efect menținerea posibilității unei trimeri a dreptului țării de origine la dreptul țării de destinație?

(1) JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

(2) JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Trani (Italia) la 13 ianuarie 2010 — Vito Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA

(Cauza C-20/10)

(2010/C 134/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trani

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Vito Cosimo Damiano

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Întrebările preliminare

1. Articolul 8 punctul 3 din acordul-cadru instituit prin Directiva 1999/70/CE⁽¹⁾ se opune unei norme de drept intern (precum articolul 2 alineatul 1bis din Decretul lege 368/2001), prin care, în vederea transpunerii Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, a fost introdusă în dreptul național o modalitate „acauzală” de angajare pe durată determinată a unor lucrători în cadrul S.p.a. Poste Italiane?
2. Pentru a justifica o *reformatio in peius* a legislației anterioare în privința contractelor de muncă pe durată determinată și pentru a nu face să devină aplicabilă interdicția prevăzută la articolul 8 punctul 3 din acordul-cadru instituit prin Directiva 1999/70/CE este suficient ca legiuitorul intern să urmărească un obiectiv oarecare, diferit punerea în aplicare a directivei menționate, sau este necesar ca acest obiectiv să fie nu doar unul demn de a protejat prin mijloace cel puțin echivalente celor de protecție a obiectivului pentru nerespectarea căruia sunt impuse sancțiuni, ci și să fie expres „declarat”?
3. Articolul 3 punctul 1 din acordul-cadru instituit prin Directiva 1999/70/CE se opune unei norme de drept intern (precum articolul 2 alineatul 1bis din Decretul lege 368/2001), prin care, în vederea transpunerii Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, a fost introdusă în dreptul național o modalitate „acauzală” de angajare pe durată determinată a unor lucrători în cadrul S.p.a. Poste Italiane?
4. Principiile generale ale nediscriminării și egalității din dreptul comunitar se opun unei norme de drept intern (precum cea menționată, articolul 2 alineatul 1bis din Decretul legislativ 368/2001), prin care, în vederea transpunerii Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, a fost introdusă în dreptul național o modalitate „acauzală” care defavorizează lucrătorii din cadrul S.p.a. Poste Italiane, precum și, în raport cu societatea menționată, alte întreprinderi din același domeniu de activitate sau din sectoare diferite?
5. Articolul 82 alineatul (1) și articolul 86 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE se opun unei norme interne (precum cea menționată, articolul 2 alineatul 1 din Decretul legislativ 368/2001), prin care, în vederea transpunerii Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, a fost introdusă în dreptul național o modalitate „acauzală” în beneficiul exclusiv al S.p.a. Poste Italiane (întreprindere cu capital integral public), conducând astfel la conturarea unei ipoteze de exploatare a unei poziții dominante?

6. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările precedente, instanța națională este ținută să lase fără efect (sau să nu aplice) norma internă care contravine dreptului comunitar?

(¹) JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 9 februarie 2010 — POHOTOVOSTĚ s.r.o./Iveta Korčkovská

(Cauza C-76/10)

(2010/C 134/25)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: POHOTOVOSTĚ s.r.o.

Pârâtă: Iveta Korčkovská

Întrebările preliminare**1. Prima întrebare preliminară**

- (a) Expriarea în procente a costului total suportat de consumator (dobânda anuală efectivă — DAE) este atât de importantă încât în cazul în care nu este stipulată în contract, nu se poate considera că costul creditului de consum a fost indicat în termeni transparenți și suficient de clari?
- (b) Cadru de protecție a consumatorului, astfel cum este prevăzut de Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii⁽¹⁾, permite să fie calificată drept abuzivă și o clauză dintr-un contract de credit de consum referitoare la cost pentru motivul că aceasta nu este suficient de transparentă și de inteligibilă, atunci când procentajul costului total al creditului de consum nu este indicat în contract și când prețul este exprimat numai printr-o sumă de bani reprezentând diferite cheltuieli prevăzute, pe de o parte, în contract, iar pe de altă parte, în condițiile generale de vânzare ?

2. A doua întrebare preliminară

(a) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, trebuie interpretată în sensul că o instanță națională sesizată cu executarea silită a unei hotărâri arbitrale care a dobândit autoritate de lucru judecat și care a fost pronunțată în lipsa consumatorului, este obligată, din momentul în care dispune de elemente referitoare la situația de drept și de fapt necesare în acest scop, să aprecieze chiar din oficiu caracterul disproporționat al penalității prevăzute în contractul de credit încheiat între un furnizor de servicii financiare și un consumator, în cazul în care, potrivit normelor de procedură naționale, această instanță poate să procedeze la o apreciere de acest tip în cadrul unor proceduri similare întemeiate pe dreptul național ?

(b) În cazul unei clauze penale disproporționate prevăzută în eventualitatea neîndeplinirii obligațiilor consumatorului, sarcina de a acționa în consecință, potrivit dreptului național, astfel încât această clauză să nu fie opozabilă consumatorului în discuție, revine instanței naționale?

(c) Clauza în care este prevăzută pentru fiecare zi de întârziere o penalitate de 0,25 % din valoarea creditului, ceea ce înseamnă 91,25 % pe an, poate fi calificată drept abuzivă având în vedere caracterul disproporționat al penalității?

3. A treia întrebare preliminară

Cadrul protecției consumatorului rezultat din aplicarea normelor Uniunii (Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului⁽²⁾) în ceea ce privește contractele de credit de consum, permite instanței, în cazul în care dispozițiile privind protecția consumatorului au fost eludate în temeiul contractului și atunci când a fost formulată deja o cerere de punere în executare a unei decizii adoptate în temeiul unei hotărâri arbitrale, să suspende executarea sau să autorizeze executarea pe cheltuiala debitorului, numai până la concurența sumei restante din creditul acordat, cu condiția ca normele de drept național să îi permită să procedeze la o astfel de apreciere cu privire la hotărârea arbitrală și să dispună de elemente necesare referitoare la situația de drept și de fapt?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ JO L 133, p. 66.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 12 februarie 2010 — Telefónica Móviles España S.A./Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

(Cauza C-85/10)

(2010/C 134/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Telefónica Móviles España S.A.

Pârâtă: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Întrebările preliminare

1. Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 97/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 aprilie 1997 privind un cadru comun pentru autorizațiile generale și licențele individuale în domeniul serviciilor de telecomunicații⁽¹⁾ [...] și, îndeosebi, cerințele de a asigura o utilizare optimă a resurselor rare și de a promova servicii inovatoare, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care disociază cuantumul unei redevențe percepute asupra acestui tip de resurse (taxa de rezervare a unei frecvențe din domeniul public radioelectric) de finalitatea specifică ce îi fusese atribuită anterior în mod expres (finanțarea cercetării și formării în materie de telecomunicații, precum și îndeplinirea obligațiilor de serviciu public), fără să îi fie atribuită o altă finalitate?
2. Articolul 11 alineatul (2) citat anterior și, în special, cerințele de a asigura o utilizare optimă a resurselor rare și de a promova servicii inovatoare se opun unei reglementări naționale care crește, fără vreo justificare aparentă și în mod semnificativ, cuantumul taxei pentru un sistem digital DCS-1800, fără să modifice taxa pentru sistemele analoge de primă generație precum TACS?

⁽¹⁾ JO L 117, p. 15.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 februarie 2010 — Finanzamt Essen-NordOst/GFKL Financial Services AG

(Cauza C-93/10)

(2010/C 134/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Finanzamt Essen-NordOst

Pârâtă: GFKL Financial Services AG

Întrebările preliminare

1. În vederea interpretării articolului 2 punctul 1 și a articolului 4 din A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (77/388/CEE) ⁽¹⁾: În cazul unei vânzări (cumpărări) a unor creanțe neplătite, trebuie să se considere, ca urmare a asumării de către cumpărător a sarcinii recuperării creanței și a riscului de neplată, că acesta efectuează o prestare de servicii cu titlu oneros și că exercită o activitate economică chiar dacă prețul de cumpărare

— nu este stabilit pe baza valorii nominale a creanțelor, cu o reducere forfetară convenită între părți pentru a compensa asumarea sarcinii recuperării creanței și asumarea riscului de neplată, ci

— este stabilit pe baza riscului de neplată evaluat pentru fiecare creanță, acordându-se numai o importanță secundară recuperării creanței în raport cu reducerea efectuată ca urmare a riscului de neplată?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în vederea interpretării articolului 13 secțiunea B litera (d) punctele 2 și 3 din A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (77/388/CEE):

(a) Asumarea riscului de neplată de către cumpărător în cazul achiziționării de creanțe neplătite la un preț net inferior valorii nominale a acestora este scutit de impozitare întrucât reprezintă o altă garanție?

(b) În cazul scutirii de impozitare a asumării riscului: Recuperarea creanțelor este scutită de impozitare, în calitate de element al unei prestări unice de servicii sau în calitate de prestare accesorie de servicii, sau este impozabilă în calitate de prestare distinctă de servicii?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care nu există o prestare de servicii scutită, în vederea interpretării articolului 11 secțiunea A litera (a) din A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (77/388/CEE): Contrapartida prestației impozabile trebuie stabilită pe baza cheltuielilor de recuperare efectiv suportate sau pe baza estimării făcute de părți cu privire la aceste cheltuieli?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austria) la 23 februarie 2010 — Gentcho Pavlov și Gregor Famira/Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Cauza C-101/10)

(2010/C 134/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Gentcho Pavlov, Gregor Famira

Pârât: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Întrebările preliminare

1. Articolul 38 alineatul (1) din Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte ⁽¹⁾ trebuie să se aplice direct, în perioada 2 ianuarie 1994 — 31 decembrie 2006, în cadrul procedurii de înscriere a unui resortisant bulgar pe lista avocaților stagiați?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. Articolul 38 alineatul (1) din Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte, se opune aplicării articolului 30 alineatele (1) și (5) din regulamentul austriac privind profesia de avocat (Österreichische Rechtsanwaltsordnung), care impune drept condiție, printre altele, dovada cetățeniei austriece sau a unei naționalități considerate echivalente la cererea de înscriere pe lista avocaților austrieci și de obținere a unei adeverințe cu privire la aptitudinea de a reprezenta în justiție în sensul articolului 15 alineatul 3 din regulamentul austriac privind profesia de avocat, în cazul unei cereri formulate la 2 ianuarie 2004 de un resortisant bulgar angajat al unui avocat austriac, și, pe de altă parte, respingerii acestei cereri numai pe motiv de naționalitate, sub rezerva respectării celorlalte condiții și a existenței unei autorizații de stabilire și a unui permis de muncă?

căroră nu li s-a refuzat accesul la formarea profesională, astfel încât candidatul să poată „stabili, în fața unei instanțe sau a altei autorități competente, fapte din care se poate deduce existența unei discriminări directe sau indirecte”?

2. Articolul 4 din Directiva 76/207/CEE a Consiliului ⁽²⁾ acordă unui candidat la formare profesională, care consideră că i s-a refuzat accesul „în baza acelorași criterii” la formarea profesională și că a fost discriminat „pe criterii de sex” în ceea ce privește accesul la formarea profesională, dreptul de a obține informații deținute de organizatorul formării cu privire la calificările celorlalți candidați la formarea respectivă, și în special ale candidaților căroră nu li s-a refuzat accesul la formarea profesională?

⁽¹⁾ JO L 358 din 31 decembrie 1994, p. 3

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Ireland la 24 februarie 2010 — Patrick Kelly/National University of Ireland

(Cauza C-104/10)

(2010/C 134/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Patrick Kelly

Pârâtă: National University of Ireland

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 97/80/CE a Consiliului ⁽¹⁾ acordă unui candidat la formare profesională, care consideră că i s-a refuzat accesul la formarea profesională întrucât nu i s-a aplicat principiul egalității de tratament, dreptul de a obține informații privind calificările celorlalți candidați la formarea respectivă, și în special ale candidaților

3. Articolul 3 din Directiva 2002/73/CE a Consiliului ⁽³⁾, care interzice „oric[e] discrimin[are] direct[ă] sau indirect[ă], pe criterii de sex” în ceea ce privește „accesul” la o formare profesională, dă unui candidat la o formare profesională, care susține că a fost discriminat „pe criterii de sex” în ceea ce privește accesul la formarea profesională, dreptul de a obține informații deținute de organizatorul formării cu privire la calificările celorlalți candidați la formarea respectivă, și în special ale candidaților căroră nu li s-a refuzat accesul la formarea profesională?

4. Natura obligației prevăzute la articolul 267 alineatul (3) TFUE este diferită într-un stat membru cu un sistem juridic de tip acuzatorial (în raport cu cel de tip inchiuzitorial) și, dacă răspunsul este pozitiv, în ce mod?

5. Dreptul de a obține informații în temeiul directivelor susmenționate poate fi afectat de aplicarea normelor naționale sau europene referitoare la confidențialitate?

⁽¹⁾ Directiva 97/80/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind sarcina probei în cazurile de discriminare pe motive de sex, JO 1998, L 14, p. 6, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 32.

⁽²⁾ Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, JO L 39, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 144.

⁽³⁾ Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 269, p. 15, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 25 februarie 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 AD/Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsiya za prihodite

(Cauza C-107/10)

(2010/C 134/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Pârât: Direktor na Direktsiya „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Sofia pri Tsentralno upravlenie na prihodite na Natsionalnata agentsiya za prihodite

Întrebările preliminare

Articolul 18 alineatul (4) din Directiva 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ și articolul 183 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că, în împrejurările din acțiunea principală, permit:

1. prelungirea termenului de rambursare a taxei pe valoarea adăugată până la data adoptării unei decizii rectificative, în urma unei modificări legislative în vederea combaterii fraudei fiscale, întrucât a fost inițiat un control fiscal la persoana impozabilă în termen de 45 de zile de la data depunerii declarației fiscale, fără ca dobânzile aferente sumei ce urmează a fi rambursată să fie datorate pentru această perioadă, deși sunt întrunite, în același timp, următoarele condiții:

(a) înainte de această modificare a expirat termenul de 45 de zile prevăzut de lege pentru rambursarea taxei, iar dobânzile aferente sumei ce trebuie rambursate au început să curgă independent de inițierea controlului fiscal;

(b) controlul fiscal a confirmat exactitatea taxei ce urmează a fi rambursată, menționată în declarație;

(c) singura posibilitate legală a persoanei impozabile de reducere a termenului respectiv constă în constituirea unei garanții în numerar, în titluri de stat sau a unei garanții bancare irevocabile și necondiționate, pe o anumită perioadă, în cuantum egal cu suma ce trebuie rambursată?

2. prevederea unui termen de rambursare a taxei pe valoarea adăugată de 45 de zile de la data depunerii declarației fiscale privind taxa respectivă, precum și posibilitatea legală de suspendare a acestui termen, apoi de prelungire a acestuia, prin inițierea unui control fiscal pe durata termenului în discuție, având în vedere că perioada de stabilire a acestei taxe este de o lună?

3. rambursarea taxei pe valoarea adăugată prin intermediul unei decizii rectificative, prin compensarea sumei ce trebuie rambursată cu datoriile aferente acelei taxe, precum și cu alte taxe stabilite prin aceeași decizie rectificativă și cu alte creanțe ale statului referitoare la perioade diferite de impunere, precum și cu dobânzile aferente acestor sume, calculate de la data adoptării deciziei rectificative, în cazul în care controlul a confirmat exactitatea taxei ce urmează a fi rambursată, menționată în declarație și, în același timp, sunt întrunite următoarele condiții:

(a) în cursul controlului fiscal nu s-a constituit o garanție prealabilă pentru creanțele viitoare ale statului ce urmează a fi constatate în cadrul procedurii de adoptare a unei decizii rectificative;

(b) compensarea creanțelor statului nu este prevăzută de dreptul național nici ca mijloc de executare forțată și nici ca măsură asigurătorie;

(c) nu au expirat termenele de contestare și de plată voluntară privind sumele principale și dobânzile ce fac obiectul compensației, întrucât acestea sunt stabilite prin aceeași decizie rectificativă și, în parte, fac obiectul unei acțiuni în justiție?

4. compensarea efectuată de stat cu datoriile fiscale constatate în decizia rectificativă, aferente unor perioade anterioare datei depunerii declarației fiscale în discuție, precum și cu dobânzile aferente acestor datorii, la data adoptării deciziei rectificative menționate, iar nu la data declarației respective, în condițiile în care controlul a confirmat exactitatea taxei ce urmează a fi rambursată, menționată în declarația fiscală, având în vedere că statul nu are obligația să plătească dobânzi pe durata termenului legal de rambursare a sumelor datorate și că aplică dobânzi la taxele compensate pentru intervalul dintre data depunerii declarației fiscale și data adoptării deciziei rectificative?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

(²) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Ordinario di Venezia (Italia) la 26 februarie 2010 — Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Cauza C-108/10)

(2010/C 134/31)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Venezia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ivana Scattolon

Pârâtă: Ministero dell'Università e della Ricerca

Întrebările preliminare

1. Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (¹) și/sau Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (²) sau orice altă reglementare aplicabilă trebuie interpretate în sensul aplicabilității lor la cazul unui transfer al personalului însărcinat cu servicii auxiliare de curățenie și întreținere a clădirilor școlare ale statului de către colectivitățile publice locale către stat, atunci când transferul a determinat succesiunea nu numai în activitate și în relațiile cu personalul (îngrijitori) angajat, ci și în contractele încheiate cu întreprinderi private pentru asigurarea acestor servicii?

2. Continuitatea raportului de muncă în sensul articolului 3 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 77/187/CEE

citată anterior (preluată, împreună cu Directiva 98/50/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 de modificare a Directivei 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (³), în Directiva 2001/23/CE citată anterior) trebuie interpretată în sensul că o cuantificare a prestațiilor economice legate, în cadrul cesionarului, la vechimea în serviciu trebuie să țină cont de toți anii lucrați de personalul transferat, inclusiv în serviciul cedentului?

3. Articolul 3 din Directiva 77/187/CEE citată anterior și/sau Directivele 98/50/CE și 2001/23/CE ale Consiliului citate anterior trebuie interpretate în sensul că drepturile lucrătorilor transferați la cesionar includ și avantajele dobândite de lucrător la cedent, de exemplu vechimea, atunci când acestea sunt legate de drepturi de natură pecuniară prin efectul convenției colective aflate în vigoare în cadrul societății cesionare?

4. Principiile generale de drept comunitar aflate în vigoare ale securității juridice, protecției încrederii legitime, egalității armelor în proces, protecției jurisdicționale efective, dreptului la un tribunal independent și, mai general, la un proces echitabil, garantate de articolul 6 alineatul (2) din Tratatul UE (astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (8) din Tratatul de la Lisabona și la care face trimitere articolul 46 din Tratatul privind Uniunea) — coroborat cu articolul 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și cu articolele 46, 47 și cu articolul 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Nisa la 7 decembrie 2000, astfel cum este preluată în Tratatul de la Lisabona, trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării de către statul italian, după un timp apreciabil (cinci ani) a unei dispoziții de interpretare autentică diferită de textul care trebuie interpretat și contrară interpretării constante a instituției titulare a funcției de garantare a interpretării uniforme a legii, dispoziție care în plus este relevantă pentru pronunțarea în litigii în care este implicat însuși statul italian?

(¹) JO L 61, p.26.

(²) JO L 82, p.16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20.

(³) JO L 201, p. 88.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 2 martie 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen

(Cauza C-113/10)

(2010/C 134/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zuckerfabrik Jülich AG

Pârât: Hauptzollamt Aachen

Întrebarea preliminară

Este valabil Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO L 321, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 3 martie 2010 — Belpolis Benelux SA/Belgische Staat

(Cauza C-114/10)

(2010/C 134/33)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Belpolis Benelux SA

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

1. Dreptul comunitar, și mai ales principiul liberei circulații a serviciilor prevăzut la articolul 56 TFUE, se opune unei reglementări precum cea de la articolele 1 și 1bis din Decretul regal nr. 20 din 20 iulie 1970, care prevede că TVA-ul redus (de 6 %) pentru lucrări efectuate asupra unor bunuri imobile nu se poate aplica decât dacă prestatarul serviciilor este înregistrat în Belgia ca întreprinzător, conform articolelor 400 și 401 din Code des Impôts sur les Revenus 1992?

2. Reglementarea de la articolele 1 și 1bis din Decretul regal nr. 20 din 20 iulie 1970, care prevede că TVA-ul redus (de 6 %) pentru lucrări efectuate asupra unor bunuri imobile nu se poate aplica decât dacă prestatarul serviciilor este înregistrat în Belgia ca întreprinzător, conform articolelor 400 și 401 din Code des Impôts sur les Revenus 1992, încalcă principiul neutralității fiscale și/sau principiul general de drept comunitar al egalității de tratament?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 3 martie 2010 — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.”/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Cauza C-115/10)

(2010/C 134/34)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.”.

Pârât: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Întrebările preliminare

1. Condițiile de acordare a ajutoarelor comunitare din cadrul politicii agricole comune (FEOGA) pot fi diferite de condițiile de acordare a ajutoarelor naționale suplimentare, cu alte cuvinte pot fi stabilite pentru ajutoarele naționale suplimentare condiții diferite și mai stricte decât cele care reglementează ajutoarele finanțate prin FEOGA?

2. Domeniul de aplicare referitor la beneficiarii ajutoarelor, stabilit la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 ⁽¹⁾ și la articolul 10 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 ⁽²⁾, poate fi interpretat în sensul că, din punctul de vedere al determinării beneficiarilor lor, ajutoarele nu sunt subordonate decât îndeplinirii a două condiții: are dreptul să primească un ajutor a) un grup de producători agricoli (sau un producător agricol individual) b) ale cărui (cărui) exploatații se află pe teritoriul Comunității?

3. Regulamentele citate anterior pot fi interpretate în sensul că producătorul agricol a cărui exploatare se află pe teritoriul Comunității dar care vrea să își înceteze activitatea în viitor (după ce va fi utilizat subvenția) nu are dreptul să beneficieze de un ajutor?
4. Cum trebuie să fie interpretată noțiunea de statut juridic deținut în temeiul dreptului național, în sensul celor două regulamente citate anterior?
5. Statutul juridic deținut în temeiul dreptului național include și statutul juridic care reglementează modul eventualei încetări a activității producătorului agricol (sau a grupului de producători)? Astfel, dreptul maghiar prevede câte un statut juridic diferit pentru posibilele situații de încetare a activității (proceduri de concordat, de faliment și de lichidare).
6. Pot fi prevăzute în mod distinct și în totală independență unele de celelalte condițiile de solicitare a plății (comunitare) unice la suprafață și condițiile de solicitare a unui ajutor național suplimentar? Ce legătură există (sau poate să existe) între principiile, regimurile și obiectivele celor două tipuri de subvenții?
7. Se poate exclude de la beneficiul ajutorului național suplimentar un grup (sau un producător individual) care întrunește condițiile pentru acordarea plății unice la suprafață?
8. Domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1259/1999 include, în temeiul articolului 1 din acesta, și ajutorul național suplimentar, având în vedere că ceea ce nu se finanțează decât în parte prin FEOGA se finanțează prin intermediul ajutorului național suplimentar?
9. Un producător care funcționează efectiv și în deplină legalitate și a cărui exploatare se află pe teritoriul Comunității are dreptul la un ajutor național suplimentar?
10. În cazul în care dreptul național reglementează procesul de încetare a activității societăților comerciale prin intermediul unei legislații distincte, această legislație prezintă vreo relevanță din perspectiva ajutorului comunitar (și a ajutoarelor naționale care au legătură cu acesta)?
11. Normele comunitare și naționale care reglementează funcționarea politicii agricole comune pot fi interpretate în sensul că prin acestea trebuie să se creeze un regim juridic complex, care trebuie interpretat în mod uniform și care funcționează potrivit unor principii și unor condiții identice?
12. Domeniul de aplicare determinat prin articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul nr. 3508/92 și prin articolul 10 litera

(a) din Regulamentul nr. 1259/1999 poate fi interpretat în sensul că, din punctul de vedere al subvenției, intenția producătorului agricol de a-și înceta activitatea pentru viitor și statutul juridic corespunzător intenției respective sunt complet lipsite de relevanță?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui sistem de gestionare și control integrat pentru anumite regimuri de ajutoare comunitare (JO L 355, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1259/1999 din 17 mai 1999 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în conformitate cu politica agricolă comună (JO L 160, p. 113).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 4 martie 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

(Cauza C-119/10)

(2010/C 134/35)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Frisdranken Industrie Winters BV

Pârâtă: Red Bull GmbH

Întrebările preliminare

1. (a) Simpla umplere a unor ambalaje prevăzute cu un semn (printre altele semnele Bullfighter, Pittbull, Red Horn, devenit Long Horn, și Live Wire) trebuie calificată drept utilizare a acestui semn în lumea afacerilor în sensul articolului 5 din Directiva privind mărcile (¹), chiar dacă umplerea intervine ca prestare de servicii pentru un terț și la cererea acestuia în scopul deosebirii produselor acestui client?

(b) Întrebarea 1) a) ar primi un răspuns diferit dacă ar fi vorba despre o încălcare prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (a) sau litera (b)?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1) a), utilizarea semnului poate fi interzisă și în Benelux în temeiul articolului 5 din Directiva privind mărcile dacă produsele prevăzute cu acest semn sunt destinate exclusiv exportului în afara teritoriului (a) Benelux-ului sau (b) al Uniunii Europene și nu pot fi remarcate de public pe aceste teritorii, mai puțin în întreprinderea în care are loc umplerea?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2 (a) sau 2 (b), potrivit cărui criteriu este apreciată existența unei încălcări: percepția consumatorului (consumator mediu, normal informat, suficient de atent și avizat) în Benelux și, respectiv, în Uniunea Europeană, care, în circumstanțele date, nu poate fi identificat altfel decât în mod teoretic sau abstract, sau trebuie să se recurgă în această privință la un alt criteriu, de exemplu percepția consumatorului din țara către care se exportă produsele?

(¹) Prima Directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-121/10)

(2010/C 134/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2009/1017/UE a Consiliului din 22 decembrie 2009 privind acordarea de ajutor de stat de către autoritățile din Republica Ungară pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (¹),

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin adoptarea deciziei contestate, Consiliul a infirmat decizia Comisiei rezultând din propunerea de măsuri necesare prevăzută la punctul 196 din Orientările agricole 2007 și din acceptarea lor necondiționată de către Ungaria, prin care aceasta era obligată să elimine două scheme de ajutor existente pentru achiziționarea de terenuri agricole până cel târziu la 31 decembrie 2009. Sub aparența unor împrejurări excepționale, Consiliul a permis în fapt Ungariei să mențină aceste scheme până la expirarea Orientărilor agricole 2007 la 31 decembrie 2013. Împrejurările invocate de Consiliu drept temeiuri ale deciziei sale nu au, în mod evident, caracter excepțional de natură să justifice decizia luată și nu țin cont de decizia Comisiei în ceea ce privește schemele respective.

În susținerea acțiunii în anulare, Comisia invocă patru argumente de drept:

(a) în primul rând, consideră că Consiliul nu avea competența de a acționa în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE întrucât ajutorul pe care l-a aprobat era oricum un ajutor care exista și pe care Ungaria se obligase să îl elimine până la sfârșitul anului 2009 atunci când a acceptat măsurile necesare propuse de Comisie.

(b) În al doilea rând, Consiliul a săvârșit un abuz de putere întrucât a urmărit să neutralizeze decizia Comisiei privind măsurile de ajutor pe care Ungaria era liberă să le mențină până la sfârșitul anului 2009, dar nu și după această dată, prin menținerea acestora până în 2013.

(c) În al treilea rând, decizia contestată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale aplicabil între statele membre, precum și între instituții. Prin decizia adoptată, Consiliul a scutit Ungaria de obligația de cooperare cu Comisia privind măsurile necesare acceptate de acest stat membru în legătură cu ajutoarele existente pentru achiziționarea de terenuri agricole în contextul cooperării instituite la articolul 108 alineatul (1) TFUE.

(d) Prin intermediul ultimului motiv, Comisia susține că s-a săvârșit o eroare vădită de evaluare de către Consiliu, în măsura în care acesta a apreciat că existau împrejurări excepționale ce justificau adoptarea măsurilor aprobate.

(¹) JO L 348, p 55

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 10 martie 2010 — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA/Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Cauza C-126/10)

(2010/C 134/37)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Pârât: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Intervenient: Ministério Público

Întrebările preliminare

1. Care sunt semnificația și domeniul de aplicare ale articolului 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434/CEE din 23 iulie 1990⁽¹⁾ și în special care este conținutul noțiunii „motive economice valabile” și al noțiunii „restructurarea sau raționalizarea activităților societăților” participante la operațiune incluse în domeniul de aplicare al Directivei 90/434/CEE?
2. Este compatibilă cu această normă comunitară interpretarea administrației fiscale în sensul că nu există motive economice serioase care să justifice cererea de transfer al pierderilor fiscale formulată de societatea absorbantă, cerere cu privire la care administrația fiscală a considerat că nu există un interes economic evident al fuziunii, din punctul de vedere al societății absorbante, întrucât societatea absorbită nu a desfășurat vreo activitate ca societate de gestionare de participății sociale, nu deținea nicio participație financiară și nu transfera decât pierderi semnificative, deși fuziunea putea avea un efect pozitiv din punctul de vedere al structurii costurilor grupului?

⁽¹⁾ Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre (JO L 225, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 92)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 11 martie 2010 — Naftiliaki Etaireia Thasou AE/Ypourgos Emporikis Naftilias

(Cauza C-128/10)

(2010/C 134/38)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Naftiliaki Etaireia Thasou AE

Pârât: Ypourgos Emporikis Naftilias

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolelor 1, 2 și 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7, Ediție specială, 02/vol. 2, p. 83), interpretate în conformitate cu principiul liberei prestări a serviciilor, permit adoptarea unor dispoziții naționale în temeiul cărora armatorii nu pot furniza servicii de cabotaj maritim decât după obținerea prealabilă a unei autorizații administrative, atunci când: (a) acest sistem de autorizare urmărește să se verifice dacă, având în vedere situația existentă într-un anumit port, rutele declarate de un armator pot fi parcurse în condiții care garantează securitatea navei și respectarea ordinii în port și dacă nava afectată serviciului regulat poate intra fără obstacole într-un anumit port la momentul pe care armatorul l-a declarat ca fiind cel dorit pentru parcurgerea unei anumite rute, fără ca totuși o normă de drept să fi definit în prealabil criteriile pe baza cărora administrația apreciază aceste aspecte, în special în eventualitatea în care mai mulți armatori doresc să intre în același port în același moment; (b) acest sistem de autorizare constituie în același timp un mijloc de a impune obligații de serviciu public care are, în această privință, următoarele caracteristici: (i) vizează, fără excepție, toate liniile maritime care deserveșc insule; (ii) conferă autorității administrative abilitate să acorde autorizația o putere discreționară extrem de extinsă, care îi permite să impună obligații de serviciu public, fără ca o normă de drept să fi definit în prealabil criteriile care reglementează exercitarea acestei puteri și fără să fi fost determinat în prealabil conținutul obligațiilor de serviciu public care pot fi impuse?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulío tis Epikrateias (Grecia) la 11 martie 2010 — Amaltheia I Naftiki Etaireia/Ypourgos Emporikis Naftilias

(Cauza C-129/10)

(2010/C 134/39)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias (Grecia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Pârât: Ypourgos Emporikis Naftilias

Întrebările preliminare

Dispozițiile articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, p. 7, Ediție specială, 6/vol. 2, p. 83), interpretate conform principiului liberei prestări a serviciilor, permit adoptarea de dispoziții naționale în temeiul cărora armatorii nu pot furniza servicii de cabotaj maritim decât după obținerea în prealabil a unei autorizații administrative, acordată în cadrul unui sistem de autorizare care urmărește, între altele, să verifice dacă, în raport cu situația existentă într-un anumit port, legăturile declarate de un armator pot fi efectuate în condiții care garantează securitatea navei și respectarea ordinii în port și dacă nava afectată serviciului regulat poate intra fără obstacole într-un anumit port în momentul declarat de armator ca fiind cel dorit pentru executarea unei legături determinate, fără totuși ca o normă de drept să fi stabilit în prealabil criteriile pe baza cărora administrația decide în legătură cu aceste aspecte, în special în eventualitatea în care mai mulți armatori intenționează să intre în același port în același moment?

Acțiune introdusă la 11 martie 2010 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-130/10)

(2010/C 134/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentați: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matic, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 1286/2009 al Consiliului (¹) din 22 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 (²) de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii;
- menținerea efectelor Regulamentului (UE) nr. 1286/2009 până la înlocuirea sa;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Parlamentul European consideră că Regulamentul (UE) nr. 1286/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii nu este valid pentru următoarele motive:

- având în vedere scopul și conținutul său, temeiul legal corect al regulamentului îl constituie articolul 75 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene;
- în subsidiar, condițiile pentru aplicarea articolului 215 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene nu au fost îndeplinite, întrucât nicio propunere nu a fost prezentată în mod valabil, iar Consiliul nu a adoptat în prealabil o decizie în conformitate cu capitolul 2 din titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Dacă se va anula de către Curte regulamentul atacat, Parlamentul propune însă exercitarea de către Curte a puterii sale de apreciere, conform articolului 264 alineatul (2) TFUE, până la înlocuirea sa.

⁽¹⁾ JO L 346, p.42.

⁽²⁾ JO L 139, p.9, Ediție specială, 18/vol. 01, p. 189.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgia) la 15 martie 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley și 3. Marie Joëlle Armel Halley/Belgische Staat

(Cauza C-132/10)

(2010/C 134/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Olivier Paul Louis Halley

Julie Jacqueline Marthe Marie Halley

Marie Joëlle Armel Halley

Pârât: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Articolul 137 primul paragraf punctul 2 din Codul taxelor succesoriale, coroborat cu articolul 111 din același cod, este compatibil cu articolele 26, 49, 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile în care termenul de prescripție privind taxele succesoriale datorate pentru acțiuni nominative este de doi ani atunci când sediul de administrare al societății se află în Belgia, iar acest termen de prescripție este de zece ani atunci când sediul de administrare al societății nu se află în Belgia?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte di Appello di Torino (Italia) la 15 martie 2010 — SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso

(Cauza C-135/10)

(2010/C 134/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Torino

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: SCF Consorzio Fonografici

Pârât: Marco Del Corso

Întrebările preliminare

1. Convenția de la Roma din 21 octombrie 1961 privind drepturile conexe, Acordul TRIPS (Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală) și Tratatul OMPI (Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale) privind interpretările sau execuțiile și fonogramele (WPPT) sunt de imediată aplicare în ordinea juridică comunitară?
2. Aceste instrumente de drept internațional sunt de asemenea imediat obligatorii în raporturile dintre particulari?
3. Noțiunile „comunicare către public” cuprinse în instrumentele de drept internațional convențional coincid cu cele cuprinse în Directivele 92/100/CE ⁽¹⁾ și 2001/29/CE ⁽²⁾ și, în cazul unui răspuns negativ la această întrebare, care text trebuie să prevaleze?
4. Difuzarea gratuită de fonograme realizate într-un cabinet stomatologic, în cadrul exercitării economice a unei profesii liberale, în avantajul clientelei care beneficiază de aceasta independent de voința sa constituie o „comunicare către public” sau o „punere la dispoziția publicului” în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE?
5. O astfel de activitate de difuzare dă dreptul la perceperea unei remunerații pentru producătorii de fonograme?

⁽¹⁾ JO L 346, p. 61, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 120.

⁽²⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 17 martie 2010 — Prism Investments BV/J. A. van der Meer, în calitate de lichidator al societății Arilco Holland BV

(Cauza C-139/10)

(2010/C 134/43)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Prism Investments BV

Pârât: J. A. van der Meer, în calitate de lichidator al societății Arilco Holland BV

Întrebările preliminare

Articolul 45 din Regulamentul nr. 44/2001⁽¹⁾ se opune ca instanța sesizată printr-o acțiune prevăzută la articolul 43 sau la articolul 44 din acest regulament să refuze sau să revoce recunoașterea hotărârii pentru un motiv care nu se regăsește între cele prevăzute la articolele 34 și 35 din regulament, invocat împotriva executării hotărârii declarate executorie și apărut după ce hotărârea a fost pronunțată, cum ar fi motivul că această decizie a fost deja executată?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p.1, Ediție specială 19/vol. 3, p. 74).

Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 23 februarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Latex srl/Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze

(Cauza C-316/08)⁽¹⁾

(2010/C 134/44)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei întâi a Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 260, 11.10.2008.

Ordonanța președintelui Curții din 23 februarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo per la Sardegna — Italia) — Telecom Italia SpA/Regione autonoma della Sardegna, cu participarea Space SpA și Passamonti Srl și alții

(Cauza C-290/09)⁽¹⁾

(2010/C 134/45)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 233, 26.9.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 10 februarie 2010 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Schwarzbräu GmbH

(Cauzele conexe C-364/09 P și C-365/09 P)⁽¹⁾

(2010/C 134/46)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzelor.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Evropaïki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-50/05) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Prestare de servicii informatice referitoare la sisteme telematice de control al circulației produselor supuse accizelor — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în anulare — Consorțiu ofertant — Admisibilitate — Principiile egalității de tratament față de ofertanți și transparenței — Criterii de atribuire — Principiile bunei administrări și diligenței — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)

(2010/C 134/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial L. Parpala și K. Kańska, ulterior L. Parpala și E. Manhaeve și, în cele din urmă, L. Parpala, E. Manhaeve și M. Wilderspin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 18 noiembrie 2004 de a nu selecta oferta prezentată de consorțiul format din reclamantă și o altă societate în cadrul unei cereri de ofertă având ca obiect prestarea de servicii informatice referitoare la specificarea, dezvoltarea, întreținerea și asistența unor sisteme telematice de control al circulației produselor supuse accizelor în cadrul Comunității Europene conform regimului de suspendare a accizelor și de atribuire a contractului unui alt ofertant.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2005.

Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Gollnisch/Parlamentul European

(Cauza T-42/06) ⁽¹⁾

(Privilegiu și imunități — Membru al Parlamentului European — Decizie de a nu apăra privilegiile și imunitățile — Acțiune în anulare — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțarea asupra fondului — Acțiune în despăgubiri — Comportament imputat Parlamentului — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particulare — Legătură de cauzalitate)

(2010/C 134/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bruno Gollnisch (Limonest, Franța) (reprezentanți: W. de Saint Just și G. Dubois, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: H. Krück, C. Kararmarcos și A. Padowska, ulterior H. Krück, D. Moore și A. Padowska, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei Parlamentului European din 13 decembrie 2005 de a nu apăra imunitatea și privilegiile domnului Bruno Gollnisch și, pe de altă parte, o cerere de despăgubire pentru prejudiciul suferit de domnul Gollnisch ca urmare a acestei decizii

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de anulare.
2. Cererea de despăgubire este respinsă.
3. Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Bruno Gollnisch, inclusiv cele aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.

4. *Domnul Gollnisch suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.*

(¹) JO C 86, 8.4.2006.

Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Bianchi/ETF

(Cauza T-338/07 P) (¹)

[„*Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract cu durată determinată — Decizie privind refuzul de reînnoire a contractului — Articolul 47 litera (b) din RAA*”]

(2010/C 134/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Irène Bianchi (Torino, Italia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte în proces: Fundația Europeană de Formare (ETF) (Torino, Italia) (reprezentați: M. Dunbar, agent, asistat de G. Vandersanden, ulterior de L. Levi, avocați)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 28 iunie 2007, Bianchi/ETF (F-38/06, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se solicită anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Doamna Irène Bianchi suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de Fundația Europeană de Formare (ETF) în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010 — Mirto Corporación Empresarial/OAPI — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Cauza T-427/07) (¹)

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Mirtillino — Marca comunitară verbală anterioară MIRTO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]*”]

(2010/C 134/50)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Mirto Corporación Empresarial, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Maglificio Barbara Srl (Busto Arsizio, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 29 august 2007 (cauza R 875/2006-2) privind o procedură de opoziție între Creaciones Mirto SA și Maglificio Barbara Srl.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Mirto Corporación Empresarial, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2010 — Nestlé/OAPI — Master Beverage Industries (Golden Eagle și Golden Eagle Deluxe)

(Cauzele conexate T-5/08–T-7/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcilor comunitare figurative Golden Eagle și Golden Eagle Deluxe — Mărci internaționale și naționale figurative anterioare reprezentând o cană și boabe de cafea — Motiv relativ de refuz — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]*”]

(2010/C 134/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția) (reprezentant: A. von Mühlendahl, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Master Beverage Industries Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentați: N. Clarembeaux, D. Vervaeet și P. Maeyaert, avocați)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva a trei decizii ale Camerei a doua de recurs a OAPI din 1 octombrie 2007 (cauzele R 563/2006-2, R 568/2006-2 și R 1312/2006-2) privind procedurile de opoziție dintre Société des produits Nestlé SA și Master Beverage Industries Pte Ltd

Dispozitivul

1. Anulează deciziile Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 1 octombrie 2007 (cauzele R 563/2006-2, R 568/2006-2 și R 1312/2006-2).
2. Respinge acțiunile cu privire la restul motivelor.
3. OAPI și Master Beverage Industries Pte Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Société des produits Nestlé SA.

⁽¹⁾ JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2010 — 2nine/OAPI — Pacific Sunwear of California (nollie)

(Cauza T-363/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative nollie — Mărci naționale și internaționale verbale anterioare NOLI — Motive relative de refuz — Lipsa similitudinii produselor — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009] — Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009]*”]

(2010/C 134/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 2nine Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Palmer, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, California, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 iunie 2008 (cauza R 1590/2007-2 privind o procedură de opoziție între 2nine Ltd și Pacific Sunwear of California, Inc.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă 2nine Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

**Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2010 — 2nine/OAPI
— Pacific Sunwear of California (nollie)**

(Cauza T-364/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative nollie — Mărci națională și internațională verbale anterioare NOLI — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii produselor — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009]*”]

(2010/C 134/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 2nine Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Palmer, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, California, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 iunie 2008 (cauza R 1591/2007-2), privind o procedură de opoziție între 2nine Ltd și Pacific Sunwear of California, Inc.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă 2nine Ltd la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 martie
2010 — Inter-Nett 2000/OAPI — Unión de Agricultores
(HUNAGRO)**

(Cauza T-423/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară figurativă HUNAGRO — Marcă comunitară figurativă anterioară UNIAGRO — Refuz parțial de înregistrare — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 12 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 12 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]*”]

(2010/C 134/54)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) (Mór, Ungaria) (reprezentant: E. Petruska, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial P. Sipos, ulterior P. Sipos și O. Montalto, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Unión de Agricultores, SA (El Ejido, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 22 iulie 2008 (cauza R 71/2008-2) privind o procedură de opoziție între Unión de Agricultores, SA și Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 313, 6.12.2008

Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2010 — Progres/Comisia

(Cauza T-577/08) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură comunitară de cerere de ofertă — Program de aplicare a unui model de ocupare a teritoriului — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Criterii de atribuire”)

(2010/C 134/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Proges — Progetti di sviluppo Srl (Roma, Italia) (reprezentant: M. Falcetta, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: N. Bambara și E. Manhaeve, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2008 de respingere a ofertei depuse de reclamantă în cadrul unei proceduri de cerere de oferte privind punerea în aplicare a unui model de ocupare a teritoriului, precum și o cerere de reparare a prejudiciului suportat de reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Proges — Progetti di sviluppo Srl să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale Comisiei Europene.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2010 — Eliza/OAPI — Went Computing Consultancy Group (eliza)

(Cauza T-130/09) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative care conține cuvântul eliza — Marcă comunitară verbală anterioară ELISE — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Refuz al înregistrării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”)

(2010/C 134/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eliza Corporation (Beverly, Statele Unite) (reprezentant: R. Köbbing, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Went Computing Consultancy Group BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentant: A. Meijboom, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recur a OAPI din 28 iulie 2008 (cauza R 1244/2008-4) privind o procedură de opoziție între Went Computing Consultancy Group BV și Eliza Corp

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Eliza Corporation la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și de Went Computing Consultancy Group BV.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 3 martie 2010 —
MarketTools/OAPI — Optimus Telecomunicações
(ZOOMERANG)**

(Cauza T-105/07) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției —
Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 134/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MarketTools, Inc. (San Francisco, Statele Unite)
(reprezențanți: W. von der Osten-Sacken, A. González
Hähnlein, O. Günzel și A. Wenninger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,
desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial S. Laitinen,
ulterior G. Schneider și D. Botis, agenți)

*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a
OAPI, intervenientă în fața Tribunalului:* Optimus-Telecomuni-
cações, SA (Maia, Portugalia) (reprezențanți: T. Colaço Dias și
J. Conceição Pimenta, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs
a OAPI din 25 ianuarie 2007 (cauza R 253/2006-2) privind o
procedură de opoziție între Optimus Telecomunicações, SA și
MarketTools, Inc.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului
cauzei.
2. Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe
cele efectuate de pârât.
3. Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 24 martie
2010 — Eriksen/Comisia**

(Cauza T-516/08) ⁽¹⁾

[„Acțiune în despăgubiri — Consecințele accidentului nuclear
de la Thule (Groenlanda) asupra sănătății publice —
Directiva 96/29/Euratom — Neadoptarea de către Comisie a
unor măsuri împotriva unui stat membru — Acțiune vădit
lipsită de orice temei juridic”]

(2010/C 134/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Danemarca) (repre-
zentant: I. Anderson, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: E. White și M. Patakia,
agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri prin care se urmărește repararea preju-
diciului suferit din cauza pretensei neadoptări de către Comisie a
măsurilor necesare pentru a obliga Regatul Danemarcei să
adopte actele cu putere de lege și actele administrative care să
îi permită să se conformeze Directivei 96/29/Euratom a Consi-
liului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de
bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației
împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L
159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166) și să aplice
aceste dispoziții lucrătorilor implicați în accidentul nuclear de
la Thule (Groenlanda)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă pe domnul Heinz Helmuth Eriksen la plata cheltuielilor de
judecată.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 24 martie 2010 —
Lind/Comisia**(Cauza T-5/09) ⁽¹⁾

[„Acțiune în despăgubiri — Consecințele accidentului nuclear de la Thule (Groenlanda) asupra sănătății publice — Directiva 96/29/Euratom — Neadoptarea de către Comisie a unor măsuri împotriva unui stat membru — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”]

(2010/C 134/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Brigit Lind (Greve, Danemarca) (reprezentant: I. Anderson, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. White și M. Patakia, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri prin care se urmărește repararea prejudiciului suferit din cauza pretensei neadoptări de către Comisie a măsurilor necesare pentru a obliga Regatul Danemarcei să adopte actele cu putere de lege și actele administrative care să îi permită să se conformeze Directivei 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166) și să aplice aceste dispoziții lucrătorilor implicați în accidentul nuclear de la Thule (Groenlanda)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă pe doamna Brigit Lind la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 24 martie
2010 — Hansen/Comisia**(Cauza T-6/09) ⁽¹⁾

[„Acțiune în despăgubiri — Consecințele accidentului nuclear de la Thule (Groenlanda) asupra sănătății publice — Directiva 96/29/Euratom — Neadoptarea de către Comisie a unor măsuri împotriva unui stat membru — Acțiune vădit lipsită de orice temei juridic”]

(2010/C 134/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Bent Hansen (Aarslev, Danemarca) (reprezentant: I. Anderson, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. White și M. Patakia, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri prin care se urmărește repararea prejudiciului suferit din cauza pretensei neadoptări de către Comisie a măsurilor necesare pentru a obliga Regatul Danemarcei să adopte actele cu putere de lege și actele administrative care să îi permită să se conformeze Directivei 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante (JO L 159, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 166) și să aplice aceste dispoziții lucrătorilor implicați în accidentul nuclear de la Thule (Groenlanda)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă pe domnul Bent Hansen la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 8 martie 2010 —
Maxcom/OAPI — Maxdata Computer (maxcom)**(Cauza T-155/09) ⁽¹⁾**(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției —
Nepronunțare asupra fondului”)**

(2010/C 134/61)

Limba de procedură: polona

PărțileReclamantă: Maxcom sp. z o.o. (Tychy, Polonia) (reprezentant:
P. Kral, avocat)Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci,
desene și modele industriale) (reprezentant: D. Schimanek-
Walicka, agent)Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a
OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Maxdata Computer GmbH
& Co. KG (Marl, Germania)**Obiectul**Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs
a OAPI din 30 ianuarie 2009 (cauza R 1019/2008-2) privind o
procedură de opoziție între Maxdata Computer GmbH & Co KG
et Maxcom Sp. z o.o.**Dispozitivul**

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii.
2. Maxcom Sp. z o. o. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum
și pe cele efectuate de OAPI.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
26 martie 2010 — SNF/ECHA**

(Cauza T-1/10 R)

**(„Măsuri provizorii — REACH — Identificarea acrilamidei ca
substanță care prezintă un risc foarte ridicat — Cerere de
suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa
urgenței”)**

(2010/C 134/62)

Limba de procedură: engleza

PărțileReclamantă: SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Franța) (repre-
zentanți: K. Van Maldegem, R. Cana, avocați, și P. Sellar,
solicitor)Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)
(reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)**Obiectul**Cerere de suspendare a executării deciziei de identificare a acril-
lamidei ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat care ar fi
fost adoptată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice
(ECHA) la 7 decembrie 2009 în temeiul articolului 59 din
Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European
și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea,
evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice
(REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse
Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de
abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și
a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a
Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor
91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale
Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3)**Dispozitivul**

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu
fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 martie 2010
— Sviluppo Globale/Comisia

(Cauza T-6/10 R)

(„Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice — Procedură de cerere de ofertă — Respingerea unei oferte — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Pierderea unei șanse — Lipsa unui prejudiciu grav și nereparabil — Lipsa urgenței”)

(2010/C 134/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Sviluppo Globale GEIE (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Sciaudone, R. Sciaudone și A. Neri, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira, F. Erlbacher și P. Manzini, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii privind procedura de cerere de ofertă EuropeAid/127843/D/SER/KOS, privind prestarea de servicii de asistență în favoarea administrațiilor vamală și fiscală din Kosovo.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.

2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 martie 2010
— Alisei/Comisia

(Cauza T-16/10 R)

(„Măsuri provizorii — Program care instituie o «facilitate alimentară» destinată țărilor în curs de dezvoltare — Cerere de propuneri pentru acordarea de subvenții — Refuzarea unei subvenții — Cerere de suspendare a executării — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)

(2010/C 134/64)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Alisei (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Sciaudone, R. Sciaudone și A. Neri, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Prete și P. van Nuffel, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii privind selecția de cereri de subvenționare prezentate în cadrul programului „Mecanism de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare” (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi)

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.

2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Germania/Comisia

(Cauza T-104/10)

(2010/C 134/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller și C. von Donat, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei C(2009) 10561 din 18 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordate prin Decizia Comisiei C(95) 2529 din 27 noiembrie 1995 și ulterior prin Decizia Comisiei C(1999) 3557 din 15 noiembrie 1999, în favoarea programului operațional Resider II (1994-1999), privitor la Saarland, în Republica Federală Germania;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul deciziei atacate, Comisia a redus asistența totală acordată inițiativei comunitare RESIDER II SAARLAND (1994-1999) în Republica Federală Germania.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă un număr de cinci motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că nu există niciun temei juridic pentru aplicarea de corecții financiare forfetare și extrapolate pentru perioada de finanțare 1994-1999.

În al doilea rând, reclamanta susține că s-a încălcat articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 4253/88 ⁽¹⁾, întrucât nu sunt întrunite condițiile impuse pentru reducerea asistenței. În această privință, reclamanta arată că, în special, Comisia a aplicat în mod greșit conceptul „abatere”. În plus, Comisia nu a demonstrat că autoritățile naționale competente în materia gestionării fondurilor structurale și-au încălcat obligațiile care le revin în temeiul articolului 23 din Regulamentul nr. 4253/88. Nu au fost aduse dovezi suficiente în susținerea existenței unei abateri sistematice cât privește sistemele de gestionare și de control. În continuare, în opinia reclamantei, concluzia Comisiei în sensul existenței unei abateri sistematice în privința gestionării și a controlului se întemeiază pe o greșită apreciere a faptelor. Reclamanta adaugă totodată că o serie de elemente importante de fapt nu au fost corect evaluate și confirmate.

În subsidiar, reclamanta invocă un al treilea motiv, indicând că reducerile operate prin decizia atacată nu sunt proporționale. În acest context, potrivit reclamantei, Comisia nu a utilizat marja de apreciere care îi este conferită în temeiul articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 4253/88. În plus, corecțiile forfetare aplicate depășeau riscul (potențial) al unui prejudiciu

pentru bugetul comunitar. În opinia reclamantei, pe de altă parte, au fost cumulați o serie de indici de corectare fără a se verifica rezultatul obținut în fiecare caz în parte din perspectiva principiului proporționalității. Reclamanta consideră deopotrivă că nu s-a ținut seama de principiul proporționalității la extrapolarea erorilor, întrucât o serie de erori specifice nu pot fi transpuse întocmai într-un context lipsit de omogenitate.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia atacată nu este suficient motivată. În această privință, se arată că din cadrul deciziei atacate nu se poate deduce modul în care a fost determinat și fundamentat cuantumul reducerilor forfetare. În plus, nu reiese că expunerea faptelor prezentată de către autoritățile germane a fost suficient avută în vedere de către Comisie. Mai mult, Comisia nu a dedus nicio concluzie din problemele relevate de studiul de proiect realizat de o serie de auditori externi în privința fiabilității concluziilor.

În final, reclamanta invocă un al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a principiului cooperării, întrucât aceasta se bazează în prezent pe „fișele privind subvenționarea cheltuielilor” care au fost elaborate abia în actuala perioadă de finanțare. În plus, Comisia și-a întemeiat decizia atacată pe o serie de carențe sistematice ale sistemului de gestionare și control în pofida faptului că a confirmat funcționalitatea sistemelor menționate chiar în cadrul perioadei de finanțare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 4253/88 din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH/OAPI — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Cauza T-107/10)

(2010/C 134/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: K Sandberg, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Natura Cosméticos, SA (Itapecerica da Serra, Brazilia)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțată la 23 noiembrie 2009 în cauza R 1558/2008-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața OAPI.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „NATURAVIVA” pentru bunuri și servicii din clasele 3, 5 și 44

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca germană „VIVA” pentru bunuri din clasa 3; marca comunitară „VIVA” pentru bunuri din clasa 3

Decizia diviziei de opoziție: respinge în totalitate cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs a considerat în mod greșit că nu există risc de confuzie între mărcile respective

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Luxemburg/Comisia

(Cauza T-109/10)

(2010/C 134/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: C. Schiltz, agent și P. Kinsch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei atacate în măsura în care se aplică Marelui Ducat al Luxemburgului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea, în măsura în care se aplică Marelui Ducat al Luxemburgului, a Deciziei C(2009) 10712 a Comisiei din 23 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) acordată în favoarea programului de inițiativă comunitară Interreg II/C „Bazin de inundare Rin Mosela” Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos, în aplicarea Deciziei C(97) 3742 a Comisiei din 18 decembrie 1997 (FEDER nr. 970010008).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamantul susține că în cazul admiterii acțiunii în anulare introduse de autoritățile olandeze și germane, Marele Ducat al Luxemburgului trebuie să beneficieze, pe cale de consecință, de această împrejurare. Dacă se stabilește că erorile sau deficiențele, pretins sistematice, pe care auditul Comisiei a crezut că le-a decelat în funcționarea programului respectiv în Țările de Jos și în Germania, nu există în realitate, baza însăși a raționamentului deciziei ar dispărea și odată cu ea corecția financiară lineară aplicată proiectelor puse în practică în Luxemburg.

Al doilea motiv se întemeiază pe nelegalitatea extinderii, la Marele Ducat al Luxemburgului, a unei corecții financiare care nu se justifică eventual decât în privința altor state membre. Nicio anomalie nu ar fi fost constatată în funcționarea programului în Marele Ducat al Luxemburgului. Faptul că Luxemburgul a acceptat să participe la un proiect comun cu Germania, Belgia, Franța și Țările de Jos, nu ar justifica suportarea efectelor negative, sub forma unei corecții financiare a propriilor proiecte, a erorilor sau a deficiențelor care ar fi fost descoperite cu ocazia auditului proiectelor olandez sau german și care ar consta aproape în exclusivitate dintr-o pretinsă nerespectare a dispozițiilor referitoare la procedurile privind atribuirea contractelor de achiziții publice. Or, în pofida faptului că este vorba de o participare comună a cinci state membre la același program, procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice ar ține de răspunderea exclusivă a autorităților naționale ale statelor membre în cauză.

Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Insula/Comisia

(Cauza T-110/10)

(2010/C 134/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paris, Franța) (reprezentanți: J.-D. Simonet și P. Marsal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Declararea acțiunii drept admisibilă și întemeiată;
- declararea cererii Comisiei, prin care se urmărește obținerea rambursării unei sume de 84 120 de euro, drept neîntemeiată și, în consecință, obligarea Comisiei la emiterea unei note de credit în valoare de 84 120 de euro;
- declararea necesității de a reuni acțiunea și cauza T-366/09, din motive de conexitate, pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, întemeiată pe o clauză compromisorie, reclamantul solicită Tribunalului să constate că nota de debit din 28 ianuarie 2009, prin care Comisia, în urma unui raport de audit al OLAF, solicită recuperarea sumelor plătite anticipat reclamantului, nu este conformă cu clauzele contractului EL HIERRO (NNE5/2001/950) încheiat în cadrul unui program specific pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative în domeniul energiei, al mediului înconjurător și al dezvoltării durabile.

Reclamantul invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamantul contestă exigibilitatea creanței revendicate de Comisie în urma auditului efectuat în 2005.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul arată că, prin emiterea noii note de debit, Comisia încalcă obligațiile sale contractuale care nu i-ar mai permite să solicite, la 6 ani după ultima plată efectuată către Insula și în lipsa notificării din partea sa în termenul prevăzut în contract, documente justificative suplimentare.

Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Germania/Comisia

(Cauza T-114/10)

(2010/C 134/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller, C. Blaschke și U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2009) 10712 a Comisiei din 23 decembrie 2009 de reducere a asistenței financiare din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) acordată în favoarea programului de inițiativă comunitară Interreg II/C „Bazin de inundare Rin-Meuse” Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos, în aplicarea Deciziei C(97) 3742 a Comisiei din 18 decembrie 1997 (FEDER nr. 970010008);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul deciziei atacate, Comisia a redus asistența financiară acordată din partea FEDER Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos în perioada 1 ianuarie 1994-31 decembrie 1999 pentru programul „Bazin de inundare Rin-Meuse” realizat în cadrul inițiativei comunitare IC Interreg II/C.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un număr de trei motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că s-a încălcat articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 4253/88 ⁽¹⁾, întrucât nu sunt întrunite condițiile impuse pentru reducerea asistenței. În opinia reclamantei, dispoziția menționată nu autorizează Comisia să aplice corecții financiare pentru greșeli de gestionare sau pentru presupuse erori ale sistemelor de gestionare și control. În continuare, se susține că există și alte motive pentru care nu poate fi aplicată o corecție financiară atât de importantă precum cea decisă de Comisie. Pe de o parte, „abaterile”, în sensul indicat de Comisie, nu pot fi îndreptate prin corecții financiare decât dacă au sau dacă au avut efecte negative asupra bugetului Uniunii. Potrivit reclamantei, aceasta nu este situația în speță, în ceea ce privește conduita la care face trimitere Comisia. Pe de altă parte, reclamanta susține că nu au existat încălcări ale dreptului comunitar nici pe fond, cât privește o serie de proiecte aflate în discuție.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta afirmă că, potrivit Regulamentului nr. 4253/88, Comisia nu este autorizată să aplice corecții financiare forfetare și extrapolate. În acest sens, reclamanta arată că formularea clară de la articolul 24 din regulamentul menționat face trimitere la cazuri concrete și la valori care pot fi exprimate numeric.

În cadrul celui de al treilea motiv invocat, reclamanta susține că s-a încălcat principiul proporționalității precum și că nu este permisă o extrapolare de un stat la altul, pe baza căreia răspunderea unui anumit stat să fie în mod obligatoriu angajată pentru greșelile comise de un alt stat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 4253/88 din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Germania/Comisia

(Cauza T-116/10)

(2010/C 134/70)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: J. Möller și U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei C(2009) 10675 din 23 decembrie 2009 de reducere a asistenței financiare acordate prin Decizia Comisiei C(97) 1120 din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) în favoarea programului care se încadrează la obiectivul nr. 2 (1997-1999), în landul Renania de Nord — Westphalia, Republica Federală Germania;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul deciziei atacate, Comisia a redus asistența acordată din partea FEDER în favoarea programului care se încadrează la obiectivul nr. 2 (1997-1999), în landul Renania de Nord — Westphalia, Republica Federală Germania.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă un număr de patru motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că pârâta a evaluat în mod greșit situația de fapt. În opinia reclamantei, Comisia a luat în considerare o serie de date greșite la calculul ratei de eroare utilizat.

În cadrul celui de al doilea motiv reclamanta susține că s-a încălcat articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 4253/88 ⁽¹⁾, întrucât nu sunt întrunite condițiile impuse pentru reducerea asistenței. În opinia reclamantei, dispoziția menționată nu autorizează Comisia să aplice corecții financiare pentru greșeli de gestionare sau pentru presupuse erori ale sistemelor de gestionare și control. În continuare, se susține că există și alte motive pentru care nu poate fi aplicată o corecție financiară atât de importantă precum cea decisă de Comisie. Pe de o parte, „abaterile”, în sensul indicat

de Comisie, nu pot fi îndreptate prin corecții financiare decât dacă au sau dacă au avut efecte negative asupra bugetului Uniunii. Potrivit reclamantei, aceasta nu este situația în speță, în ceea ce privește conduita la care face trimitere Comisia. Pe de altă parte, reclamanta susține că nu au existat încălcări ale dreptului comunitar nici pe fond, cât privește o serie de proiecte aflate în discuție.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta afirmă că, potrivit Regulamentului nr. 4253/88, Comisia nu este autorizată să aplice corecții financiare forfetare și extrapolate. În acest sens, reclamanta arată că formularea clară de la articolul 24 din regulamentul menționat face trimitere la cazuri concrete și la valori care pot fi exprimate numeric.

În cadrul ultimului motiv invocat, în opinia reclamantei, chiar și în cazul în care s-ar accepta posibilitatea aplicării unor corecții financiare forfetare și extrapolate, acestea sunt nelegale în speță. În acest sens, potrivit reclamantei, Comisia nici nu a demonstrat „caracterul sistemic” al conduitelor pe care le acuză și nici nu a respectat principiul proporționalității la impunerea corecțiilor financiare forfetare.

(¹) Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 4253/88 din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — ClientEarth și alții/Comisia

(Cauza T-120/10)

(2010/C 134/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit), Transport & Environment (Bruxelles, Belgia) European Environmental Bureau (Bruxelles, Belgia) și BirdLife International (Bruxelles, Belgia), (reprezentant: S. Hockman QC, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Constatarea încălcării de către pârâtă a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 (¹) și a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 (²);
- stabilirea faptului că motivele refuzului divulgării unui document în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001 trebuie expuse în scris în termenele prevăzute ale unei proceduri administrative în două faze sau trebuie respinse ca invocare a unei excepții de apărare în drept, fiind astfel exceptate de la controlul judiciar;
- anularea deciziei atacate din 9 februarie 2010 [SG.E3/MM/psi Ares (2010) 70321] prin care Comisia și-a declarat intenția de a refuza accesul reclamantelor la anumite documente care conțin informații privind mediul;
- obligarea pârâtei să acorde accesul la toate documentele solicitate, identificate în cursul evaluării cererii din 15 octombrie 2009, a cererii de confirmare din 17 decembrie 2009 și la toate documentele întocmite în cursul examinării acestora, fără întârziere sau redactare, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamante, inclusiv a cheltuielilor suportate de orice intervenient.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta cerere, reclamantele solicită, potrivit articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei din 9 februarie 2010, prin care pârâta a declarat că refuză accesul reclamantelor la anumite documente care conțin informații privind mediul referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră rezultate din producția de biocarburanți, întocmite și/sau utilizate de Comisie potrivit Directivei 2009/28/CE (³).

În susținerea acțiunii formulate, reclamantele invocă următoarele motive:

În primul rând, încălcarea articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin nedivulgarea la timp a documentelor sau necomunicarea motivelor refuzului. Cererea a fost depusă la 15 octombrie 2009. Pârâta a emis un refuz parțial, divulgând patru documente și refuzând accesul la aproximativ 200 de documente. Reclamantele au contestat temeiul refuzului. La 9 februarie 2010, data limită prevăzută de regulamentul, Comisia a refuzat să divulge documentele restante sau să ofere motive valabile pentru refuzul accesului.

În al doilea rând, încălcarea articolului 7 alineatul (1) și a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin lipsa motivării amănunțite a refuzului accesului la fiecare document. Pentru a fi îndeplinite condițiile unei excepții, este necesară comunicarea în scris, în termenul prevăzut, a motivării amănunțite a refuzului accesului la fiecare document. La 9 februarie 2010, data expirării termenului limită prevăzut de regulament, Comisia a refuzat să divulge documentele restante și nu a oferit motivarea amănunțită pentru refuzul accesului la acestea, astfel cum impune regulamentul și jurisprudența.

În plus, reclamantele invocă încălcarea articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin nerealizarea unei evaluări concrete, individuale a conținutului fiecărui document. Comisia trebuie să realizeze o evaluare concretă, individuală a conținutului fiecărui document pentru a stabili dacă documentul sau o parte a acestuia intră în cadrul unei excepții de la regula generală că toate documentele ar trebui făcute accesibile. La 9 februarie 2010, data expirării termenului limită prevăzut de regulament, Comisia a recunoscut că nu a fost efectuată această analiză cu privire la documentele solicitate și, în măsura în care ar fi fost efectuată vreo analiză, aceasta nu a fost pusă la dispoziția reclamantelor.

În continuare, reclamantele invocă încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și a articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 prin aplicarea nelegală a excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3). Comisia a invocat inițial excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) pentru aproximativ 200 de documente. La 9 februarie 2010, data expirării termenului limită prevăzut de regulament, Comisia nu a divulgat documentele. Pentru a invoca excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3), Comisia trebuie să arate că documentul sau informații cuprinse de acesta ar aduce grav atingere procesului său decizional. Reclamantele susțin că documentele — care conțin informații privind mediul referitoare la emisii — nu ar aduce grav atingere procesului decizional al Comisiei și, în măsura în care vreun document ar îndeplini condițiile aplicării unei excepții, ar exista un interes public superior care justifică divulgarea acestuia.

De asemenea, reclamantele invocă încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin neredactarea documentelor. În cazul în care Comisia refuză divulgarea anumitor documente, aceasta trebuie să ia în considerare, în măsura posibilului, redactarea acelor secțiuni care îndeplinesc condițiile aplicării unei excepții și divulgarea acelor părți care nu intră în cadrul excepției. Reclamantele susțin că pârâta nu a luat în considerare și nu a realizat redactarea și, prin urmare, a refuzat accesul la informații sau la părți din documente care ar fi trebuit divulgate.

În sfârșit, se arată că pârâta a încălcat articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin neidentificarea perioadei de aplicare a excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3). În cazul în care refuză divulgarea documentelor solicitate sau a unor părți din acestea, Comisia trebuie să identifice perioada în care se aplică excepția. Reclamantele susțin că pârâta nu a apreciat și nu a transmis perioada care s-ar aplica unei invocări valabile a excepției.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 176).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

(³) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 140, p. 16).

Acțiune introdusă la 11 martie 2010 — Conte și alții/Consiliul

(Cauza T-121/10)

(2010/C 134/72)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantii: Giovanni Conte (Pomezia, Italia), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Italia), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Italia), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Italia), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Italia) (reprezentanți: P. Cavasola, avocat, G. Micucci, avocat, V. Cannizzaro, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantilor

— Anularea regulamentului atacat;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006.

Toți reclamanții din prezenta cauză sunt operatori din domeniul pescuitului cărora li se aplică obligațiile prevăzute de dispozițiile regulamentului atacat.

În susținerea pretențiilor lor, aceștia invocă următoarele motive:

1. Nevaliditatea articolului 9 alineatele (2) și (3) și a articolului 10 alineatele (1) și (2) din regulamentul atacat, în măsura în care aceste dispoziții prevăd, pentru navele de pescuit cu o lungime mai mare de 15 metri, obligația necondiționată de a se echipa cu un dublu sistem de control: sistem de monitorizare a navelor prin satelit, prevăzut la articolul 9, precum și, în plus, sistemul de identificare automată. Este vorba despre două sisteme diferite de control care au, în esență, același rol. Această obligație nu este motivată în mod corespunzător. Aceasta pare, în plus, contrară principiului proporționalității în ceea ce privește necesitatea și caracterul adecvat al măsurii. Obligația de a se echipa cu un dublu sistem de control presupune, în plus, o sarcină financiară pentru reclamanți care nu este justificată de nicio cerință rezonabilă.
2. Nevaliditatea articolelor 15 și 17 din regulamentul atacat, în măsura în care aceste dispoziții prevăd o obligație în sarcina navelor de pescuit cu o lungime de 12 metri sau mai mare de a transmite zilnic anumite informații, în orice caz înainte de intrarea în port sau chiar cu patru ore înainte de intrarea în port. Potrivit reclamanților, o asemenea obligație este nerezonabilă, disproporționată și chiar imposibil de îndeplinit. În special pentru navele de pescuit implicate în activitatea de pescuit în cantități mici, în zone de pescuit situate la câteva ore de navigație de porturi, o astfel de obligație este imposibil de îndeplinit cu excepția cazului în care nava de pescuit ar fi blocată în afara portului în așteptarea curgerii termenelor.
3. Nevaliditatea sistemului de supraveghere și a inspecțiilor, în măsura în care regulamentul atacat prevede o obligație necondiționată de permitere a accesului în încăperile navei, precum și la fișierele și la documentele informatice și de acceptare a unor forme de inspecție și de solicitare de informații din partea unor funcționari care acționează fără niciun mandat din partea autorității judecătorești și care nu sunt supuși controlului organelor de poliție judiciară. În acest fel ar fi încălcate drepturile la respectarea confidențialității, a domiciliului, a vieții private și personale, precum și dreptul la apărare în diversele sale forme. Un asemenea control, pe lângă încălcarea drepturilor fundamentale menționate mai sus, conduce, din cauza caracterului său invaziv, la golirea de conținut a dreptului operatorului din domeniul pescuitului de a și exercita o libertate economică ce este garantată de tratatele constitutive. Un motiv specific de nevaliditate privește articolul 82, care conferă funcționarilor care efectuează inspecția competența de a adopta măsurile de conservare a probelor unor eventuale încălcări.
4. Nevaliditatea articolului 73 alineatul (8) din regulamentul atacat, în măsura în care această dispoziție prevede dreptul statelor membre de a imputa operatorilor din domeniul pescuitului costurile sistemului de supraveghere. Reclamanții susțin în acest sens că dispoziția este vădit nevalidă în măsura în care contravine principiului repartizării sociale a cheltuielilor necesare pentru realizarea intereselor publice.
5. Nevaliditatea articolului 92 din regulamentul atacat, în măsura în care această dispoziție prevede un sistem de transfer al responsabilității pentru eventualele încălcări care, indiferent de autorul acestora, sfârșesc prin a fi imputate proprietarului navei de pescuit și asupra eventualilor avânzi cauză. Reclamanții susțin în această privință că norma contravine principiului caracterului personal al răspunderii, principiului protecției proprietății private și principiului proporționalității în măsura în care această normă nu vizează în mod rațional evitarea eludării regimului de sancțiuni.
6. Nevaliditatea articolului 103 din regulamentul atacat, în măsura în care această dispoziție prevede că nerespectarea de către un stat a obligațiilor prevăzute de regulamentul poate determina suspendarea ajutorului financiar prevăzut de Regulamentele 1198/2006 ⁽¹⁾ și 861/2006 ⁽²⁾. Potrivit reclamanților, suspendarea ajutoarelor presupune un transfer al responsabilității statului în sarcina particularilor care sunt, așadar, obligați să suporte consecințele prejudiciabile ale unui comportament al statului. Această formă de transfer al sancțiunii încalcă principiul caracterului personal al sancțiunii și principiul proporționalității.
7. Nevaliditatea articolului 14 alineatele (1), (2), (3), (4) și (5), a articolului 17 alineatul (1), a articolului 58 alineatele (1), (2), (3) și (5), a articolului 59 alineatele (2) și (3), a articolului 60 alineatele (4) și (5), a articolului 62 alineatul (1), a articolului 63 alineatul (1), a articolelor 64 și 65, a articolului 66 alineatele (1) și (3), a articolului 67 alineatul (1) și a articolului 68 din regulamentul atacat. Reclamanții susțin în acest sens că regulamentul menționat se întemeiază numai pe articolul 37 din Tratatul CE, care permite punerea în aplicare a unei politici comune în domeniul pescuitului, și că măsurile prevăzute de regulamentul nu ar fi legitime decât dacă ar servi politica în domeniul pescuitului pusă în aplicare de instituțiile comunitare prin intermediul diferitelor

acte. Or, dispozițiile menționate mai sus nu privesc sectoare și specii supuse politicii comune în domeniul pescuitului și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al articolului 37 din Tratatul CE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul european pentru pescuit.

(²) Regulamentul (CE) nr. 861/2006 al Consiliului din 22 mai 2006 de stabilire a măsurilor financiare comunitare privind punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului și în domeniul dreptului mării.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (¹), în măsura în care marca solicitată nu are un caracter direct descriptiv cu privire la produsele vizate, și încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât acest semn nu este lipsit de caracter distinctiv.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 18 martie 2010 — Hartmann/OAPI (Complete)

(Cauza T-123/10)

(2010/C 134/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Germania) (reprezentant: N. Aicher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 ianuarie 2010 în cauza R 601/2009-4

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor aferente procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Complete” pentru produse din clasele 5 și 10

Decizia examinatorului: respingerea cererii de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respingerea căii de atac

Acțiune introdusă la 17 martie 2010 — Lidl Stiftung/OAPI — Vinotasia (VITASIA)

(Cauza T-124/10)

(2010/C 134/74)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: M. Schaeffer și A. Marx, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vinotasia GmbH (Koblenz, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 ianuarie 2010 în cauza R 1054/2008-4,

— respingerea cererii de opoziție nr. B 1 027 947, introdusă la 30 iunie 2006, în măsura în care a fost admisă prin Decizia diviziei de opoziție din 30 mai 2008,

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului, precum și a cheltuielilor de judecată aferente procedurii care s-a aflat pe rolul Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

— în subsidiar, suspendarea procedurii până la rămânerea definitivă a deciziei pronunțate în cererea de anulare introdusă la 17 martie 2010 la Oficiul german pentru brevete și mărci împotriva mărcii anterioare nr. 30 215 015, „VINOTASIA”.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „VITASIA” pentru produse din clasele 29, 30, 31, 32 și 33 (cererea de înregistrare nr. 4 691 101)

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: Vinotasia GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană „VINOTASIA” nr. 30 215 015 pentru produse și servicii din clasele 32, 33 și 35

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există niciun risc de confuzie între mărcile în conflict

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 17 martie 2010 — Lux Management/OAPI — Zeis Excelsa (KULTE)

(Cauza T-130/10)

(2010/C 134/75)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lux Management Holding SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: S. Mas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zeis Excelsa SPA (Montegranaro, Italia)

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 ianuarie 2010 în cauza R 712/2008-4 a rămas fără obiect;

— în subsidiar, anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 ianuarie 2010 în cauza R 712/2008-4 întrucât nu ar fi luat în considerare dovezile prezentate de reclamantă;

— în subsidiar, anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 ianuarie 2010 în cauza R 712/2008-4 pentru lipsa motivării în legătură cu tolerarea mărcii comunitare care face obiectul cererii de decădere formulate de reclamantă; și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă „KULTE” pentru produse din clasele 14, 18 și 25.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită decăderea: marca figurativă italiană „CULT” pentru toate produsele din clasa 25; marca figurativă internațională „CULT” care are efecte în Franța și în Benelux, pentru produsele din clasele 14, 18 și 25.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii comunitare care face obiectul cererii de decădere.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 43 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs nu a recunoscut că decizia sa a rămas fără obiect întrucât părțile au ajuns la un acord referitor la coexistența mărcilor în cauză și la cererea ulterioară de retragere; încălcarea articolului 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale în măsura în care camera de recurs a refuzat să primească dovezile noi prezentate de reclamantă; încălcarea articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a efectuat o evaluare eronată a semnificației dovezilor prezentate și nu a oferit motive privind dovada tolerării mărcii comunitare care face obiectul cererii de decădere de către cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 23 martie 2010 — Pieno žvaigždės/OAPI — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)

(Cauza T-135/10)

(2010/C 134/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: AB „Pieno žvaigždės” (Vilnius, Lituania) (reprezentanți: I. Lukauskienė și R. Žabolienė, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fattoria Scaldasole Srl (Monguzzo, Italia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 18 ianuarie 2010 în cauza R 1070/2009-2 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Iogurt.” pentru produse din clasa 29.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „jogurtas” înregistrată în Lituania pentru produse din clasa 29; marca figurativă comunitară „Iogurt” înregistrată pentru produse din clasa 29.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: consideră calea de atac nedeclarată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului coroborat cu articolul 8 din Regulamentul nr. 2869/95 ⁽¹⁾ al Comisiei, întrucât camera de recurs a concluzionat în mod eronat că taxa pentru introducerea căii de atac nu a fost plătită în termenul prevăzut de două luni de la data notificării deciziei care face obiectul căii de atac.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 303, p. 33, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 13).

Acțiune introdusă la 24 martie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-138/10)

(2010/C 134/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodriguez Cárcamo)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei C(2010) 337 final a Comisiei din 28 ianuarie 2010 de reducere a ajutorului acordat în temeiul Deciziei C(1994) 3043/6 — FEDR nr. 94.11.09.011. prin Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) în favoarea programului operațional „Comunidad Valenciana”, care se înscrie în obiectivul 1 (1994-1999), în Spania, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia nr. C(94) 30436 din 25 noiembrie 1994, Comisia a acordat un ajutor prin Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) în favoarea unui program operațional în regiunea Valencia, care se înscria în cadrul comunitar de sprijin pentru intervențiile structurale comunitare în regiunile Spaniei vizate de obiectivul nr. 1 pentru perioada 1994-1999, pentru o valoare maximă în sarcina FEDR de 1 207 941 000 ecu. Prin decizia atacată prin prezenta acțiune se arată că în 23 din cele 38 de proiecte în cauză s-au produs neregularități și se reduce ajutorul acordat inițial cu 115 612 377,25 euro.

În susținerea cererii sale, reclamantul invocă următoarele motive:

— încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 ⁽¹⁾ prin folosirea metodei extrapolării în decizia atacată, având în vedere că articolul menționat nu prevede posibilitatea de a extrapola neregularitățile constatate în acțiuni concrete în privința tuturor acțiunilor cuprinse în programele operaționale finanțate prin FEDR. Potrivit statului reclamant, corecția aplicată de Comisie în decizia atacată nu are temei juridic, întrucât Orientările Comisiei din 15 octombrie 1997 referitoare la corecțiile financiare nete în cadrul aplicării articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului nu pot să producă efecte juridice față de statele membre, potrivit Hotărârii Curții din 6 aprilie 2000, Spania/Comisia, C-443/97 ⁽²⁾, și întrucât articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 nu se referă decât la reducerea ajutoarelor a căror examinare a confirmat existența unei neregularități, principiu care este încălcat prin aplicarea de corecții prin extrapolare.

— în subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 coroborat cu actualul articol 4 alineatul (3) TUE (principiul cooperării loiale) prin aplicarea corecției prin extrapolare fără a se fi constatat o neregularitate în sistemul de gestiune, de control sau de audit în ceea ce privește contractele modificate, în măsura în care organele de gestiune au aplicat legislația spaniolă care nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte. Regatul Spaniei consideră că respectarea de către autoritățile de gestiune a dreptului național, deși poate determina constatarea de către Comisie a existenței de neregularități sau de încălcări concrete ale dreptului Uniunii Europene, nu poate servi drept temei pentru o extrapolare pentru ineficiența sistemului de gestiune în măsura în care legea pe care o aplică aceste organe nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte, și în măsura în care Comisia nu a introdus în fața acesteia din

urmă o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva statului membru în temeiul articolului 258 din TFUE.

— în subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 prin lipsa caracterului reprezentativ al eșantionului utilizat pentru aplicarea corecției financiare prin extrapolare. Comisia a constituit eșantionul pentru aplicarea extrapolării cu un număr foarte redus de proiecte (38 din 7 862), fără a lua în considerare toate axele programului operațional, incluzând cheltuieli retrase în prealabil de autoritățile spaniole, pornind de la cheltuielile declarate, iar nu de la ajutorul acordat și prin intermediul aplicării unui program informatic care oferea un nivel de încredere mai mic de 85 %. Având în vedere aceste argumente, Regatul Spaniei arată că eșantionul nu întrunește condițiile de reprezentare necesare pentru a servi drept temei pentru o extrapolare.

— prescripția acțiunilor în temeiul articolului 3 din Regulamentul CE, Euratom 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995. În sfârșit, potrivit Regatului Spaniei, comunicarea existenței unor neregularități către autoritățile spaniole (care a avut loc în iulie 2004, fiind vorba în mare parte de cazuri de neregularități săvârșite în anii 1997, 1998 și 1999), trebuie să conducă la constatarea prescripției acestora, prin aplicarea termenului de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul nr. 2988/95 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 privind coordonarea între intervențiile diferitelor fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, pe de altă parte (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

⁽²⁾ Rec., p. I-2415.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — Ben Ri Electrónica, S.A./OAPI — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)

(Cauza T-143/10)

(2010/C 134/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniolă

Părțile

Reclamantă: Ben Ri Electrónica, S.A. (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Alejos Cutuli, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sacopa, SAU (Sant Jaume de Lliera, Girona, Spania)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei pronunțate de camera a patra de recurs a OAPI și refuzarea înregistrării mărcii comunitare nr. 4 520 193;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Sacopa, SAU

Marca comunitară vizată: Marcă figurativă cuprinzând elementul verbal „LT” (cerere de înregistrare nr. 4.520.193), pentru produse care aparțin claselor 7, 9 și 11.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca figurativă comunitară (nr. 13.375) și mărcile figurative spaniole (nr. 1.719.729 și nr. 1.719.730), alcătuite din juxtapunerea unui „L” și a unui „T” încadrate într-un cerc, pentru produse care aparțin claselor 9 și 11.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea parțială a opoziției.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei atacate și respingerea opoziției.

Motivele invocate: interpretarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 29 martie 2010 — Space Beach Club/OAPI — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Cauza T-144/10)

(2010/C 134/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Space Beach Club, S.A. [San Jorge (Ibiza), Spania]
(reprezentant: A. Alejos Cutuli, avocat)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Miguel Ángel Flores Gómez (Madrid, Spania)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI și respingerea înregistrării mărcii comunitare nr. 5683693;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Miguel Ángel Flores Gómez.

Marca comunitară vizată: marca figurativă ce cuprinde elementul verbal „SPS space of sound” (cererea de înregistrare nr. 5 683 693) pentru produse și servicii din clasele 9, 25 și 41.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile figurative spaniole ce cuprind elementul verbal „SPACE” (nr. 2 021 783, nr. 2 610 677, nr. 2 644 838, nr. 2 644 839, nr. 2 654 511, nr. 2 694 428, nr. 2 583 870, nr. 3 175 742 și nr. 4 529 814) pentru produse și servicii din clasele 9, 25 și 41.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: interpretarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2010 — de Jong/Consiliul și Comisia**(Cauza T-303/94)**

(2010/C 134/80)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2010 — Papierfabrik Hamburger-Spremberg/Comisia**(Cauza T-350/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/82)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

Ordonanța Tribunalului din 24 martie 2010 — Ellinikos Niognomon/Comisia**(Cauza T-312/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/81)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

Ordonanța Tribunalului din 24 martie 2010 — Berenschot Groep/Comisia**(Cauza T-428/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 134/83)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 23 februarie 2010 — Faria/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza F-7/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2006/2007 — Cerere de anulare a raportului de evaluare — Eroare vădită de apreciere — Repararea prejudiciului moral)

(2010/C 134/84)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marie-Hélène Faria (Muchamiel, Spania) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: I. de Medrano Caballero, agent, asistat de D. Waelbroeck, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a raportului de evaluare pentru perioada 1 octombrie 2006-30 septembrie 2007, precum și obligarea pârâtului la repararea prejudiciului suferit de reclamantă

Dispozitivul

1. Anulează raportul de evaluare a doamnei Faria, întocmit de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) pentru perioada 1 octombrie 2006-30 septembrie 2007.
2. Respinge acțiunea pentru celelalte capete de cerere.
3. OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Faria.
4. Doamna Faria suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009, p. 55.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 9 martie 2010 — N/Parlamentul European

(Cauza F-26/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubire — Admisibilitate — Hărțuire morală — Obligația de solici-tudine — Prejudiciu moral)

(2010/C 134/85)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: N (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: K. Zejdová și R. Ignătescu, agenți)

Obiectul

Obligarea Parlamentului European la plata către reclamant a sumei de 12 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciilor suferite, pe de o parte, din cauza hărțuirii morale și profesionale căreia i-a fost victimă și, pe de altă parte, din cauza lipsei unei anchete administrative interne efectuate de un organ independent

Dispozitivul

1. Obligă Parlamentul European la plata către N a unei despăgubiri de 2 000 de euro.
2. Respinge celelalte capete de cerere.
3. Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de N.
4. N suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009, p. 51.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
9 martie 2010 — Tzvetanova/Comisia**

(Cauza F-33/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Condițiile prevăzute la articolul 4 din anexa VII la statut — Reședința obișnuită avută anterior angajării în muncă — Ședere în calitate de student la locul de repartizare în cursul perioadei de referință — Stagii efectuate în afara locului de repartizare în cursul perioadei de referință — Luare în considerare a reședinței efective)

(2010/C 134/86)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Aglika Tzvetanova (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentată inițial de D. Martin și de J. Baquero Cruz, agenți, ulterior de J. Currall și de J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care i s-a refuzat reclamantei acordarea indemnizației de expatriere prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la Statutul funcționarilor

Dispozitivul

1. Anulează decizia Comisiei Europene din 10 iulie 2008 prin care i s-a refuzat doamnei Tzvetanova acordarea indemnizației de expatriere prevăzute la articolul 4 din anexa VII la Statutul funcționarilor.
2. Comisia Europeană suportă toate cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 6.6.2009, p. 22.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 25/03/2010 — Buschak/FEACVT**

(Cauza F-47/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă — Descrierea postului de director adjunct — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri — Interesul de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate vădită)

(2010/C 134/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Willy Buschak (Bonn, Germania) (reprezentanți: inițial L. Levi și C. Ronzi, avocați, ulterior L. Levi, avocat)

Pârâtă: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (reprezentant: C. Callanan, solicitor)

Obiectul

Funcție publică — Anularea deciziei prin care se modifică descrierea postului reclamantului și obligarea pârâtei la repararea prejudiciului material și moral suferit de reclamant

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Îl obligă pe domnul Buschak la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008, p. 52.

**Acțiune introdusă la 8 decembrie 2009 — Papathanasiou/
OAPI**

(Cauza F-99/09)

(2010/C 134/88)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Elisavet Papathanasiou (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea clauzei cuprinse în contractul reclamantei care prevede rezilierea de drept a contractului de muncă în cazul în care reclamanta nu va fi înscrisă pe lista de rezervă a unui concurs general organizat pentru OAPI. Pe de altă parte, constatarea lipsei efectelor concursurilor OAPI/AD/01/07, OAPI/AD/02/07, OAPI/AST/01/07 și OAPI/AST/02/07 asupra contractului reclamantei. În plus, solicitarea de despăgubiri

Concluziile reclamantei

— Anularea scrisorii OAPI din 12 martie 2009 și a deciziilor OAPI cuprinse în aceasta, potrivit cărora raportul de muncă al reclamantei încetează începând cu 16 martie 2009, cu un termen de preaviz de 8 luni, și constatarea derulării în continuare a raportului de muncă al reclamantei cu OAPI. În măsura în care Tribunalul consideră necesar, reclamanta solicită, în plus, anularea scrisorilor OAPI din 3 august 2009 (suspendarea termenului de preaviz cu 3 luni) și din 9 octombrie 2009 (respingerea reclamației) — scrisori pe care reclamanta le apreciază ca fiind lipsite de caracter autonom;

— anularea sau declararea nulității clauzei de reziliere prevăzute la articolul 5 din contractului de muncă al reclamantei încheiat cu OAPI, iar cu titlu subsidiar:

declararea că încetarea contractului de muncă al reclamantei nu se poate întemeia nici pe viitor pe clauza de reziliere prevăzută în acest contract;

cu titlu mai subsidiar, declararea că, în orice caz, procedurile de concurs menționate în scrisoarea OAPI din 12 martie 2009 nu erau de natură să declanșeze efectele negative ale clauzei de reziliere;

— obligarea OAPI la plata de despăgubiri către reclamantă, într-un quantum adecvat stabilit de Tribunal, pentru prejudiciile morale suferite ca urmare a deciziilor menționate în primul capăt de cerere;

— în cazul în care activitatea reclamantei a încetat efectiv la momentul pronunțării hotărârii de către Tribunal și/sau a încetat plata remunerațiilor datorate reclamantei de OAPI, în pofida menținerii raportului de muncă ca urmare a comportamentului nelegal al OAPI;

obligarea OAPI de a continua, în aceleași condiții, raportul de muncă cu reclamanta și de a o reîncadra în serviciu, precum și obligarea la plata de despăgubiri către reclamantă, care să acopere toate prejudiciile materiale suferite de aceasta, în special prin plata tuturor remunerațiilor neplătite și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă ca urmare a comportamentului nelegal al OAPI (după deducerea alocațiilor de șomaj permise);

cu titlu subsidiar, în măsura în care, din motive de drept sau de fapt, nu se realizează reîncadrarea reclamantei în serviciu și/sau continuarea raportului de muncă în aceleași condiții, obligarea OAPI la plata de despăgubiri către reclamantă pentru prejudiciile materiale suferite ca urmare a încetării nelegale a activității sale, ce corespund diferenței dintre veniturile efective la care se poate aștepta și veniturile pe care reclamanta le-ar fi fost obținut în cazul în care contractul s-ar fi derulat în continuare, fiind luate în considerare și prestațiile de pensie și alte drepturi.

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2010 — Nicola/BEI

(Cauza F-13/10)

(2010/C 134/89)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avvocato)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare pentru anul 2008, atât în partea referitoare la obiective, cât și în partea de evaluare, și a promovărilor decise la 18 martie 2009. În plus, obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral și material cauzat reclamantului.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 23 septembrie 2009, în partea în care Comitetul de recurs a respins recursul reclamantului privind raportul de evaluare pentru 2008;
- anularea raportului de evaluare pentru 2008, atât în partea referitoare la obiective, cât și în partea de evaluare;
- anularea tuturor actelor conexe, subsecvente și de fundamentare, printre care instrucțiunile emise de Direcția resurse umane pentru a rezuma evaluarea cu una dintre primele litere ale alfabetului și limitele cantitative impuse în ceea ce privește atribuirea unei evaluări A sau B+, și a promovărilor decise la 18 martie 2009, având în vedere că, în lumina aprecierii exprimate de superiorii reclamantului, BEI nu l-a luat în considerare la punctul „Promovarea de la funcția E la funcția D”;
- obligarea Băncii Europene de Investiții la repararea prejudiciului moral și material, precum și la plata cheltuielilor de judecată, a dobânzilor, în stabilirea cuantumului acordat ținându-se seama și de reevaluarea monetară;

—————

Acțiune introdusă la 25 februarie 2010 —
Marcuccio/Comisia

(Cauza F-14/10)

(2010/C 134/90)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Stabilirea duratei excesive a unei proceduri de recunoaștere a unei invalidități parțiale și obligarea pârâtei la repararea prejudiciului produs reclamantului

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de respingere de către Comisie a cererii din 30 ianuarie 2009;

- anularea actului din 20 iulie 2009 de respingere a reclamației împotriva deciziei de respingere a cererii din 30 ianuarie 2009;

- în măsura necesară, anularea notei ADMIN.B.2/MB/Is D(09)29562 din 6 noiembrie 2009, primită de reclamant la 16 decembrie 2009;

- în măsura necesară, stabilirea faptului că procedura prin care reclamantul urmărea să obțină beneficiile legale în temeiul articolului 73 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene în legătură cu un accident suferit de acesta la 12 septembrie 2003 a durat mai mult de 5 ani;

- în măsura necesară, declararea faptului că durata procedurii menționate a depășit o durată rezonabilă;

- obligarea Comisiei la repararea prejudiciului de natură patrimonială și nepatrimonială suferit în mod injust de reclamant din cauza duratei nerezonabile a procedurii menționate, în sumă de 10 000 de euro sau o sumă mai mare sau mai mică pe care Tribunalul o va aprecia justă și echitabilă;

- obligarea Comisiei la plata către reclamant, începând din ziua următoare celei în care cererea din 30 ianuarie 2009 a fost primită de Comisie și până la plata efectivă a sumei de 10 000 de euro, a dobânzilor pentru această sumă, în valoare de 10 % pe an și cu capitalizare anuală;

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

—————

Acțiune introdusă la 26 februarie 2010 — Andres și alții/BCE

(Cauza F-15/10)

(2010/C 134/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Carlos Andres și alții (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentanți: M. Vandebussche și L. Levi, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea fișelor de salariu ale reclamanților pentru luna iunie 2009, precum și a fișelor de salariu ulterioare, în măsura în care aceste fișe reprezintă aplicarea reformei regimului pensiilor aprobată la 4 mai 2009. Pe de altă parte, repararea prejudiciului suferit de reclamanți

Concluziile reclamanților

- Anularea fișelor de salariu ale reclamanților pentru luna iunie 2009, în măsura în care aceste fișe reprezintă prima aplicare, în privința reclamanților, a reformei regimului pensiilor aprobată de Consiliul guvernatorilor la 4 mai 2009, precum și anularea, în aceeași măsură, a tuturor fișelor de salariu ulterioare, precum și a viitoarelor buletine de pensii;
- în măsura în care va fi necesar, anularea deciziilor de respingere a cererilor de reexaminare („administrative review”) și a reclamațiilor interne („grievance procedure”), decizii din data de 28 august 2009 și, respectiv, din 17 decembrie 2009;
- în consecință, obligarea pârâtei la plata diferenței de remunerație și de pensie care rezultă din decizia citată anterior a Consiliului guvernatorilor adoptată la 4 mai 2009 în raport cu aplicarea regimului anterior de pensii; această diferență de remunerație și de pensie trebuie majorată cu dobânzile de întârziere calculate de la data de 15 iunie 2009, și, ulterior, în ziua de 15 a fiecărei luni, până la plata integrală, aceste dobânzi urmând a fi stabilite la nivelul dobânzii aplicate de BCE majorată cu 3 puncte;
- obligarea pârâtei la plata de daune interese pentru prejudiciul suferit ca urmare a pierderii puterii de cumpărare, acest prejudiciu fiind evaluat *ex aequo et bono* și în mod provizoriu la un procent de 1 % din remunerația lunară a fiecărui reclamant;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — M. Almeida Campos și alții/Consiliul

(Cauza F-16/10)

(2010/C 134/92)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: M. Almeida Campos (Bruxelles, Belgia) și alții (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziilor de a nu îi promova pe reclamanți în gradul AD12, în cadrul exercițiului de promovare 2009, și, în măsura în care va fi necesar, a deciziilor de promovare în acest grad, în cadrul aceleiași exercițiu de promovare, a funcționarilor ale căror nume sunt cuprinse în lista persoanelor promovate publicată în CP nr. 97/09 din 27 aprilie 2009 și în CP nr. 93/09 din 13 mai 2009.

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor de a nu îi promova pe reclamanți în gradul AD12, în cadrul exercițiului de promovare 2009;
- în măsura în care va fi necesar, a deciziilor de promovare în acest grad, în cadrul aceleiași exercițiu de promovare, a funcționarilor ale căror nume sunt cuprinse în lista persoanelor promovate publicată în CP nr. 97/09 din 27 aprilie 2009 și în CP nr. 93/09 din 13 mai 2009;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 15 martie 2010 — Daake/OAPI**(Cauza F-17/10)**

(2010/C 134/93)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Simone Daake (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea Deciziei OAPI din 4 decembrie 2009 de respingere a cererii de acordare de daune-interese formulată de reclamantă

Concluziile reclamantei

— Obligarea OAPI la despăgubirea reclamantei pentru prejudiciu material în quantum corespunzător diferenței dintre,

pe de o parte, remunerația efectiv primită de aceasta în temeiul încadrării formale ca agent contractual, în sensul articolului 3a din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților, între 1 noiembrie 2005 și 31 octombrie 2008, și indemnizația de șomaj plătită acesteia începând cu 1 noiembrie 2008 și până în prezent și,

pe de altă parte, remunerația care i-ar fi revenit ca agent temporar în sensul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților, între 1 noiembrie 2005 și 31 octombrie 2008, și indemnizația de șomaj, începând cu 1 noiembrie 2008 și până în prezent, calculată pe baza remunerației care i-ar fi revenit în luna octombrie 2008, în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților,

precum și a pierderilor care decurg cu privire la pensia pentru limită de vârstă și alte despăgubiri, remunerații și alte beneficii, luând în considerare o promovare care ar fi

intervenit în mod corespunzător, având în vedere rezultatele sale, la 1 aprilie 2008,

precum și la anularea — în măsura necesară acordării daunelor-interese solicitate — a deciziilor OAPI din 6 mai 2009 și din 4 decembrie 2009;

— obligarea OAPI la despăgubirea reclamantei pentru prejudiciul moral rezultat din discriminarea suferită în raport cu alți angajați ai OAPI, în quantumul pe care îl va considera adecvat Tribunalul;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 martie 2010 — Capidis/Comisia**(Cauza F-18/10)**

(2010/C 134/94)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Georges Capidis (Zellik, Belgia) și alții (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care se aplică reclamantului sancțiunea disciplinară a retrogradării cu un grad

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei prin care se aplică reclamantului sancțiunea disciplinară a retrogradării cu un grad prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (f) din anexa IX la statut;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 134/89	Cauza F-13/10: Acțiune introdusă la 12 februarie 2010 — Nicola/BEI	53
2010/C 134/90	Cauza F-14/10: Acțiune introdusă la 25 februarie 2010 — Marcuccio/Comisia	54
2010/C 134/91	Cauza F-15/10: Acțiune introdusă la 26 februarie 2010 — Andres și alții/BCE	54
2010/C 134/92	Cauza F-16/10: Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — M. Almeida Campos și alții/Consiliul	55
2010/C 134/93	Cauza F-17/10: Acțiune introdusă la 15 martie 2010 — Daake/OAPI	56
2010/C 134/94	Cauza F-18/10: Acțiune introdusă la 18 martie 2010 — Capidis/Comisia	56

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

